

RUH ve MADDE

Ağustos 2017 Yıl:58 Sayı:691 (KDV Dahil) 8 TL

**Ruhsal Züppelik:
Işık İşçilerinin Karanlık Yanı**
Syma Kharal

İdrak ve Zaman
Bilgehan Meral

Beynin Mimarisi
Hannah Osborne

Yaşam
M. Reşat Güner



ISSN 1302-0676



91

9 771302 067015

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT

ONLINE

31 Ekim'den itibaren
her Pazartesi 21:00 - 22:30 arası

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Sunar



Dr. Bedri Ruhselman'ın 1959 yılında gerçekleştirdiği spiritüel çalışma olan **İLÂHÎ Nizam ve Kâinat**'ın günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısı üzerinden gerçekleştireceğimiz uzaktan eğitim çalışmaları 31 Ekim pazartesi 21:00'de başlıyor...

İnternet üzerinden gerçekleştireceğimiz bu çalışmalara dilediğiniz her yerden -ister bilgisayarınızdan, ister cep telefonunuzdan- bağlanabilirsiniz. MTİA Derneğinin seçkin eğitimcilerinin ardıl olarak gerçekleştireceği bu uzaktan çalışma **İLÂHÎ Nizam ve Kâinat**'ın daha kolay anlaşılması için katılımcıların yazılı olarak soru sorabileceği interaktif bir eğitimi amaçlamaktadır.



Kayıtların **You Tube** üzerinden erişimi de katılamayan kişilere sağlanacaktır.



Kayıt ve detaylı bilgi için lütfen aşağıdaki adrese mail atınız:

ilahinizamvekainatonline@gmail.com

SEVGİLİ OKUYUCULAR

BELİRSİZLİK, yolu görememe, görüşün kapanması... İnsanlara farklı yollarla içsel görüş imkanı verilir. Her bir varlık farklı hayatlarında içsel görüş açılımlarını ve onun yansımalarını deneyimler. Mevcut olan sistem artık bitmeye doğru giderken, görüşlerin çoğu açılıyor. Bu açılımla beraber, sistemli olarak yukarı tarafından hazırlanmış olan örtü de açılmış olacak. Şu ana kadar insanların çabaları onları buldukları yere getirdi. Katman katman eşikler geçiliyor ve içsel görüşleri engelleyen kapaklar artık açılıyor. Kiminde az aralanmış durumda, kimi ise içsel görüş kapaklarını ardına kadar açmış durumda, kimi ise kapakları içten doğru zorluyor. Bu içsel görüş kapakları dışarıdan açılan bir kapak değildir, bu içeriden, varlığın kendi içsel çabasıyla açılması gereken bir kapaktır.

Çoğumuz ruhsal dünya ile ilgili konularda kaygı duyarız. Kimimiz kendimizi kaybedeceğimizden, kimimiz ise eğer ruhsal boyutlarla bağlantıya geçerse geri dönmeyeceğimize korkarız. Oysa ki bizler bir bilinç olarak varlıksal açıdan her an her yerdeyizdir. Sınırları ve kalıpları koyan bizim zihnimizdir. Zihin bizi hiç durmayan ezgileri ile oyalarken, bizler yaşadığımız olayların çağrıştırdığı şarkıların ve konuşmaların içinde kaybolup gideriz. Oysa bunların hepsi bir illüzyonun parçasıdır. Her şey bir akış içerisinde. Her şey ilahi olandan aşağı doğru akar... Sonra madde içerisinde bu akış bir yer bulur ve akış daha sonra aşağıdan yukarı doğru devam eder; iniş ve çıkış... Bu, tesirlerin mekanizmasının bir parçasıdır. İnişini ve çıkışını sürdüren tesirler aynı zamanda yatay düzlemlere doğru da genişlerler.

Bu muazzam bir tesirsel şelale gibidir. Kaynağını ilahi sistemden alan bu şelale yaptığı basınçla eski tortularımızı temizlemektedir, elbette biz buna izin verirsek. Her türlü temizlenmenin dıştan sağlanması beklenmektedir, oysa ki kapı dışarıdan değil içeriden açılmaktadır. İçsel çaba ile kapı açılır. O zaman içeriye tesirler dolar, yıkar, arındırır, temizler.

Daha kapısını keşfedemeyenler olarak çoğunluğumuzun yaşadığı basınç, artık içsel olarak bizi gerçekten yükseltecek tesirlere karşı olan hissettiğimiz açlığın basıncıdır.

Basıncı artıran olaylar ister toplumsal, ister doğa olayları, ister mizansenler tarzında gelsinler, içte bir etki meydana getirmezlerse sadece gelip geçmeleri ile kalırlar. Dış basıncın görevi, içteki uyanış tesirlerinin yarattığı içsel basıncı artırmaktır. Herkes uyanabilir mi? Dünyada var olan herkes bir uyanacak mıdır? Bu sorunun cevabı hem evet, hem hayır gibi görünüyor. Varlıksal olarak ihtiyaçların farklılığı ve değer farklılığı prensibi varlığın uyanış süreçlerini de farklılaştırmıştır. Uyanmak için çaba gösterenlerin tesirsel yayınları diğerlerinin de uyanması için yayımlarını sürdürmektedir. Büyük uyanışa, yani içsel kıyametimize adım adım ilerliyoruz. Çabamız ve ilahi olana güvenimiz **İLÂHÎ Nizam ve Kâinat**'ın da işaret ettiği şekilde uyanış kılavuzumuz olacaktır.

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Genel Yayın Yönetmeni
K. Levent KOSOVA

Teknik Sorumlu
Dilek YILMAZ

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama
Gülşah ÇAPRAK

Kapak
Ferda TULUNTAŞ

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Ayhan Matbaası
Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad.
Gelincik Sokak No:6 Kat:3
Bağcılar/İSTANBUL
Tel: (212) 445 32 38
Sertifika No: 22749

ISSN 1302-0676

AĞUSTOS 2017 Sayı: 691 Cilt: 58

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı**'nın bir kuruluşu olan **Bilyay Yayıncılık Eğitim ve Sağlık Hizmetleri Ltd.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Bilyay Yayıncılık yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@bilyayyayincilik.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 8 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 10 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 100 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 75 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 120 Euro

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi
Hesap No: 68 / 6295165
İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY VAKFI ile **RUH ve MADDE YAYINLARI** hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.bilyayyayincilik.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@bilyayyayincilik.com

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile **RUH ve MADDE YAYINLARI** hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Dünya** Bedri Ruhselman
İlâhî Nizam ve Kâinat'tan Seçmeler
- 10 **Savaş Alanları ve Kayıp Ruh Parçaları** Marion Boon
1. Bölüm
- 16 **İdrak ve Zaman** Bilgehan Meral
- 18 **Beynin Mimarisi** Hannah Osborne
- 24 **Ruhsal Züppelik: Işık İşçilerinin Karanlık Yanı** Syma Kharal
- 29 **Sevme Sanatında Ustalaşmak** Thich Nhat Hanh
- 30 **Zamanın İçinden Geçen Ok** Stephan A. Schwartz
3. Bölüm
- 38 **Mali'nin Yaşayan Dogonları**
2. Bölüm
- 43 **Ayakkabı**
- Öykü
- 44 **Sayılarda Kaybolmak** Athanasios Komianos
- 46 **Yaşam** M. Reşat Güner
- 47 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Dünya

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*



GÜNEŞ SİSTEMİ'mizin en ileri gezegeni Dünya'mızdır, Dünya küresidir. Ve zannedildiği gibi, meselâ Merih'te veya sistemin diğer gezegenlerinde veya Güneş'inde Dünya'dakinden daha ileri varlıklar yoktur. Çünkü gerçekten Güneş Sistemi'mizin ileri gezegenlerinden biri de Merih olduğu hâlde, buradaki varlıklar Dünya'dakilerden daha az ileridir. Sistemimizin en geri gezegenlerinden biri Plüton'dur. Bu gezegenin en ileri varlığı, Dünya'mızın en geri varlığı olan küf'ten daha geridir.

Yine, Güneş de sistemin geri bir küresidir. Aslında Güneş maddesinin bu basitliğinden dolayıdır ki, manipülasyonu kolay olduğu için, sistemin gezegenlerini ve özellikle Dünya'yı idare eden vazifeliler, daha ziyade Güneş'te bulunurlar. Fakat söylediğimiz gibi, bu vazifeliler gezegenlerde de dolaşabilirler. Ve her kürede vazife görebilirler.

Demek ki Güneş Sistemi'mizde, hidrojen âleminin gelişim aşamalarını tamamlayıp oradan diplomasını alarak üst âleme terfi edecek varlıkların toplandıkları yer, Dünya'dır. Dünyamız, Mu devrinin kapanışının ardından geçen yetmiş bin yıl boyunca, artık bu devredeki vazifesini bitirmek üzere bulunan, üzerinde taşıdığı insanlara, lâıyk oldukları âlemlerin kapılarını açmak ve imkânları tükenmiş hidrojen âlemi kapısını da arkalarından kapamak hazırlıklarına başlamıştır.

*
* *

Dünya hayatı baştan başa "hareketler ve olaylar karmaşası"dır. Bu olayların içine dalmış ve saplanmış olan insanlar, etraflarında bazen birbirlerine zıt olaylar, çeşitli uygunsuzluklar görebilirler ve bunları da birer düzensizlik sanırlar. Fakat bu görüş yanlıştır ve özellikle nedensellik prensibi hakkındaki bilgi eksikliğinden doğan, olayları yanlış yorumlamanın bir sonucudur.

Olayların sonuçlarını nedenlerine bağlamaya yardım eden bir bilgi kudretiyle dünyaya bakanlar, onun en küçük zerresinden bütününe kadar her durumunda, her olayında, her varlığında muazzam bir ahengin, nizamlı bir tertibin mevcut olduğunu görmekte gecikmezler. Nedensellik bağlarının nizamlı ve tertipli oluşları, büyük evren ahengini meydana getirirler. O hâlde bu ahengi gözlemleyebilmek için; her hareketin ve olayın direkt ve endirekt olarak sonsuz bağlarla birbirine bağlı bulunduğu sezgisini insana veren, bütün olaylar arasındaki nedensellik ve neden ilişkilerini düşünmek ve bu sahada bir şeyler görmeye, duymaya çalışmak gerekir. Bu düşünüş ve görüşü sağlamak için, âlemde hiçbir şeyin nedensiz olmadığı, her şeyin bir sonuca bağlandığı hakkında daha önce verdiğimiz bilgiyi tekrar gözden geçirmek lazımdır. Orada nedensellik prensibi hakkında yeterli derecede bilgi vermiştik. Bu prensibi esas tutup dünya hayatını inceleyenler, orada, biri diğerini sonuçlandıran ve başkası da öbürünün nedeni olan, birbirine bağlanmış birçok olayı ve oluş hâlini, zincirleme ve ahenkli bir

akış içinde görebilirler. Bu akıştaki tertipler, nizamlar ve büyük maksatlara doğru ilerleyen hareketler, insanlara, âlemdeki büyük ahengin mevcudiyetini bütün kudretiyle hissettirirler.

Küçük bir kuş yumurtasını ele alınız! Tek başına ele alınan bu basit kuş yumurtasının, büyük evren ahengi içinde muazzam sonuçlarla birbirine bağlı, çok tertipli ve nizamlı sayısız durumları vardır. Yumurtanın bu büyük ahenge bağlı olan hayatını izleyelim: Bu yumurtadan zamanla küçük bir yavru meydana gelecektir. Bu yavrunun meydana gelmesi için de, onun bir süre, belirli bir sıcaklık derecesinde korunması gerekir. Bunun için, dışı bir kuşa yukarıdan, bu işle vazifeli olan bir plândan bâzi tesirler gönderilir. Bu kuş, bu tesirlerin altında bâzi içgüdülere sahip olur. Bu içgüdüler sonucunda yumurtanın üzerinde bir süre sebatla oturur. Bedeninin ısıyla onun içindeki tohumun bir yavru kuş hâlinde yetişmesini sağlar. Buraya kadar sıraladığımız, neden-sonuç zincirinin birkaç halkasını yürüten tertip ve nizam apaçiktir. Bu, büyük bir ahengin ifadesidir.

Yumurtadan çıkan ve koca evrenin içinde bir damla bile olmayan kuş yavrusunu hiçe saymak, hattâ küçümsemek çok yanlıştır. Unutulmasın ki bu yavru da, evrenin bir parçasıdır ve yaşaması ve büyümesi için evren mekanizmasının onun hesabına düşen cüzleri, sürekli olarak çalışmaktadırlar. Nitekim, yumurtadan yeni çıkan yavru, henüz basittir, deneyimsizdir, acemidir. Uçmasını bilmez, yemesini bilmez, düşmanlarını tanımaz, tehlikeleri görmez, gıdasını nerelerden, nasıl sağlayacağını

belirleyemez. Dolayısıyla, eğer o, dünyaya gelir gelmez böylece kendi hâline bırakılıverirse, yaşayamaz, ölür. Oysa onun yaşaması, birtakım işler görmesi gerekiyor. Şu hâlde, bu işleri ona öğretecek ve yaptırtacak birisine ihtiyaç vardır; bu birisi de yine, onun dünyaya gelmesine yardım eden dişi kuş olacaktır. Fakat bu dişi kuş, bunu düşünemez ve yavrusunun bu ihtiyacını takdir edemez. O zaman, tekâmül nizamında vazifeli olan varlıkların müdahalesi başlar ve ona öyle tesirler gönderilir ki, o tesirlerin meydana getireceği içgüdülerle ana kuş, bu defa canını dahi tehlikelere atarak, yavrularını beslemek, onları –kendilerini kurtarabilecek duruma gelinceye kadar- yetiştirip büyütme zorunda kalır. Yavru kuşun yaşamasına ve bunun için de dişi kuşa yukarıdan tesirlerin gönderilmesine gerek vardır. Çünkü o yavru, dünyaya, kendi varlığının dünyada kuş hâlindeki gelişim ihtiyacını gidermek için gelmiştir. O, bu sayede dünyadaki kuş bedeninin bütün icaplarını yerine getirecek, görgü ve deneyimlerini –otomatik bir mekanizma içinde- kazanacak, çevresindeki diğer varlıklar ile olan ilişkileri sayesinde de, onların bazı tatbikatlarına vesile olacaktır. Bütün bu işler için gerekli olan tertipler, vazifelilerin yardımıyla kurulacak ve kuş böylece dünyadan alacağını almış, vereceğini vermiş bulunacaktır. Bütün bunlar olup bittikten sonra, artık onun kuş bedenini bırakması gerekir. Çünkü o, şimdi, daha ileri bir gelişim imkânına kavuşmak ihtiyacını duymaya başlamıştır. Bu imkânı sağlamak için yeni bir tertibe gerek vardır. Onunla vazifeli olanlar, bu tertibi de yoluna

koyarlar. Başka bir bedene girmek üzere dünyadan ayrılması icap eden bu kuşu, dünyadan uzaklaştıracak çeşitli vâsitalardan –diğer varlıkların da tekâmül ahengine- en uygun olanına başvururlar. Meselâ, o sıralarda günlerden beri yiyecek bulamamış, aç kalmış, yaşaması icap eden bir kedinin de bu olaydan yararlanması, yukarıdaki tertip mekanizmasına pekâlâ uygun gelir. Dolayısıyla, vazifeli tesirler, o aç kalmış kediye inmeye başlar ve o kuşu

yemek yolundaki faaliyetlere onu sevk eder. Kedi, bu sayede hem karnını doyuracak, hem de kediliğinin kendisine kazandırması icap eden bazı melekelerini geliştirecektir. Aynı tesirler, artık dünyadan ayrılması icap eden kuşa da iner, kuşu kedinin tam bulunduğu yere sürükler. Bu tesirlerin altında kuşun gözü kediyi görmez, doğruca kedinin kolayca uzanabileceği yere konar. Kedi, kuşu yakalar ve yer. Şimdi olayın akışı diğer bir kola, yâni başka bir varlığın plânına da ayrılmış oldu. Fakat

onu bırakalım, kuşun sonuna devam edelim!

Biz kuşun yumurtadan çıkıp ölünceye kadar geçirdiği hayat olaylarından ancak birkaçını ele aldık ve bunların ne kadar mükemmel bir tertiple, belirli maksatlara doğru ilerleyen neden-sonuç bağlarını ve tertiplerini gösterdik. Onun, bundan başka, kendisine özgü mâşerî plânında bitki, hayvan ve hattâ insanlar ile direkt veya endirekt olarak diğer birçok



ilişkisi bulunabilir. Bütün bunlar, genel gelişim ahenginin çerçevesini kıl kadar aşmadan devam ederler. Bunlar içinde, “iyi” görünen hâller olduğu gibi, yem’ini elde etmek için yere konan kuşçağızın canavar bir kedi tarafından durup dururken parçalanması gibi, görünürde “kötü, bozucu, düzensiz” görünen hâller de vardır; ama yukarıki bilgiden sonra, burada ahenksizlik değil, aksine, ahengin ve tertibin en mükemmel mekanizması gözlemlenir. Çünkü bu tertipler sayesinde bu kuş, artık daha

üstün ve gelişime daha müsait, diğer bir bedende dünyaya gelecektir. Şimdi bu varlık, imkânı daha bol diğer bir hayvan bedeninde dünyaya gelmek üzere, yukarıda söylediğimiz tertiplerle dünyadan ayrıldıktan sonra, onun için yine, analar, babalar, yetiştiriciler, çevreler, iklim şartları, yardımcıları vs. her şey hazırlanır. O varlığın gelişimi için neler gerekiyorsa, onlar, vazifeli tarafından çeşitli tertipler, nizamlar dahilinde meydana getirilir. O varlığın otomatik olan mâşerî plânına girecek gerek kendi türündeki, gerek diğer türlerdeki varlıklar ile çeşitli ilişkilerini belirlemek ve tesbit etmek üzere, tertipler ve nizamlar birbiriyle ayarlanır. Meselâ, o bir köpek olacak ise, köpek hayatındaki gelişim imkânlarını hazırlayan tertipler arasında, kudurarak ölmesi icap eden bir insanın o köpeğe sahip olması da sağlanır. Bütün bunlar dünyadaki genel tekâmülü yürüten büyük nizamın ahengi içinde cereyan eder.

Köpeğin vakti gelmiştir. Ölecektir. Plân gereğince köpek kudurur. Bu sırada onun sahibi olan insan da dünyadaki işini bitirmiş, yeni bedenlerde gelişimine devam etmek üzere dünyadan ayrılacak duruma gelmiştir. Yine tertip ve plân gereğince, kuduran köpek onu ısracak, kudurtacak ve böylece ikisi de ölecektir. Bütün bunlar birbirine bağlı, büyük ahenk içinde yürüyen tertiplerdir.

Görülüyor ki, şu varlığın ilk önce basit bir yumurta hayatındaki çevre ile olan ilişkilerinde, sonra kuş hayatındaki kedi, daha sonra da köpek hayatındaki insan hikâyelerinde birbirine zıt yönlerde, sakat gibi görünen hayat yürüyüşü, aslında, genel

tekâmül ve gelişim ahengine uygun, düzgün bir yürüyüş izlemektedir. Bu yürüyüş de, yetişkin bir kuş analık vazifelerine ait ilk içgüdülerin hazırlıklarını kazandırmış, kuş bedeniyle bir kedinin yaşamasını ve bâzı melekelerinin gelişimini sağlamış, köpek bedeniyle bir insanın kudurmasına neden olarak onun bireysel ve mâşerî plânında birtakım sonuçların meydana gelmesine neden olmuştur. Bunların hepsi, bu varlıkların tekâmülleri için muhtaç oldukları en gerekli durumların meydana gelmesi içindir. İşte bu hâl, büyük ahengin dünyaya ait tezahürünün küçük bir parçasıdır. Birbirine aykırı görünmesine rağmen tek bir gayeye doğru yürütülen bu tertipler, aslında, büyük tekâmül nizamının, dolayısıyla evren ahenginin icaplarındandır.

Basit bir yumurta iken ele aldığımız bu varlığın, böyle sayısız bedenler içinde sayısız, diğer varlıklar ile sonsuz ilişkiler ve bağlar kura kura, gittikçe irtibat sahasının kapsamını arttırarak, nihayet günün birinde bir insan bedenine yükselerek, onu kullanabilecek kudrete erişmesi, bu âna gelinceye kadar çevresi ile olan milyarlarca ilişkilerinde evrende milyarlarca olayı meydana getirmesi

ve bu olayların kıl kadar şaşmadan birbirine bağlı olması, birbirini desteklemesi; bu ahengin nizamlı tertiplerinin en canlı gözlemini meydana getirir.

Bu insanın, çevresiyle, ailesiyle, dostlarıyla, diğer insanlarla, cemiyetle, ulusla, nihayet, direkt veya endirekt bütün beşeriyetle kuracağı mâşerî plânlar içinde, sayısız ilişkileri, bağları, tesirleşmeleri olacak ve insanlığının bütün hayatları boyunca devam edecek bu bağlar, ilişkiler, tesirleşmeler, sayısız tertipler ve kombinezonlar içinde, bütün insanlığı ve hattâ evreni ilgilendiren sonuçlar doğuracak ve onun artık evrensel olan sonraki hayatı da, evren ahenginin nizam ve tertiplerine tam bir mutabakat hâlinde, Ünite'ye doğru ilerleyecektir. Burada göstermiş oluyoruz ki, basit bir kuş yumurtasının evrensel bir varlık hâline gelinceye kadar yürüyeceği yol üzerinde, onun, bireysel plânlarına bağlanmış mâşerî plânı olacak; o mâşerî plânın diğer mâşerî plânlar ile direkt veya endirekt tertiplerde ve nizamlarda ilişkileri kurulacak; bütün bu bireysel ve mâşerî plânların icaplarına uygun çeşitli çevre ve doğa şartları mevcut olacak; bu şartlarla bu plânlar ayarlanacak; bu ayarlamalarda, nizamlaşmalarda ve

ahenkleşmelerde dereceleri çok değişik, kimisi tümüyle otomatik, kimisi yarı idrakli, kimisi tam idrakli bir sürü vazifeli varlık vazifelenerek çalışacak ve bunların üstünde yüksek, üstün vazife plânı varlıkları birer idareci olarak Ünite'den aldıkları icap direktiflerine göre, kendi direktif ve kontrolleri altında onları sevk ve idare edecek; nihayet, o basit yumurta, günün birinde büyük vazife plânının idare mekanizmasında diğerleri gibi rol almış kudretli bir varlık hâline girecektir. Burada, bu basit kuş yumurtasının çok ilerilerde büyük bir vazifeli varlık hâline gireceğini gören ve daha, basit bir yumurta hâlinde iken, onun bu yüksek durumunu sağlayıcı, gerekli ilk hazırlıkları tertip edebilen ve belirleyebilen kudret, o büyük ahenkten gelmektedir. Yâni, bir varlığın milyarlar ve milyarlarca yıl sonra gelecek durumlarının ilk hazırlıklarının belirlenerek, kıl kadar şaşmadan bu hazırlıkların hedefine doğru yürütülmesi, ancak büyük ahengin kudretiyle mümkün olabilir.

Artık açıkça görülebiliyor olmalıdır ki, bütün bu faaliyetler, evrende tekâmülü hedef alan ve evreni bütün olaylarıyla bir "tek oluş"a bağlayan ilâhî nizamın büyük ahengi içinde cereyan etmektedir ve dünya varlıklarının tek yönlü, kısır idrakleri karşısında genellikle "menfi" görünüşlerine rağmen, bu nizam, tam ve şaşmayan bir ahenk içinde akıp gitmektedir.

*
* *

Bütün varlıkların gelişim ve tekâmüllerine ait hareketler, ancak bu evren ahengi içindeki nizamların, tertiplerin ışığı altında yürüyebilir. Her tertip, her olay; ilâhî icabın belirışı

olan evren ahenginin bütün varlıkları kapsayan tekâmül zaruretlerini karşılar. Şu hâlde, evrenin bütün âlemlerinde olduğu gibi, bu ilâhî icabın kapsamına giren dünyamız da, elbet bu büyük ahengin içindedir. Dolayısıyla, bir kuşun aç bir kedi tarafından parçalanması, hem kuşun, hem de kedinin gelişimi için ne kadar gerekli ve evrenin tekâmül plânı ile ne kadar düzenli bir olay ise; bir devlet başkanının şu veya bu gibi görünürdeki nedenlerle bir ulusu savaşa sürüklemesi, birçok insanın ölümüne neden olması, birçoklarının açlık, sefalet, ıstırap içinde kalmalarına yol açması, bütün bu işe karışmış olan varlıkların ayrı ayrı paylarına düşen gelişimleri için o kadar gerekli ve evrenin genel tekâmül plânında da o kadar ahenkli bir olaydır. Bunların birincisinde hem kuş, hem kedi, yüksek gelişim hedeflerine varmak için bu işe nasıl otomatikman sürüklenmişler, ikincisinde de, bu başkan ve onun peşine takılanlar, aynı yoldaki büyük hedefe doğru kurulmuş ahenge, öylece otomatikman katılmış bulunmaktadırlar. Bütün bunların sonucunda elbette, sayısız gelişim hamleleri alınacak, sonsuz ilerleme imkânları o insanların önlerine açılmış olacaktır. Buradaki boğuşmaların, kırışmaların, vuruşmaların perişan, ahenksiz, bozuk ve düzensiz görünen manzarası; hakikatte, insanların idraklerinin üstünde bir tertiple, onların lâyük oldukları ve istedikleri ıstıraplı, azaplı, işkenceli yollardan gelişim imkânlarını sağlayan, ahenkli bir durumun ifadesidir. □

İlâhî Nizam ve Kâinat'in günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.



Savaş Alanları ve Kayıp Ruh Parçaları

Marion Boon

1. Bölüm



COK güçlü bir savaşçının, bir samurayın en büyük travması ne olabilir? Onun en büyük travması, ona en çok ihtiyaç duyulduğu zamanda kendi evinde olamamasıdır. Bunu bütün kültürlerde bulabilirsiniz. Askerler, kendi yaşadıkları yerlerde, köylerde, kasabalarda onlara en çok ihtiyaç duyulan zamanlarda genelde başka yerde olurlar ve kendi kasabalarına bir şey olduğu zaman kendilerini asla affetmezler. Güçlü ve eğitilmiş bir savaşçı olarak size ihtiyaç duyulduğu anda orada olamamanız ruhsal varlığınız için çok güçlü bir travmadır. Bunu, sonraki nesillere, sonraki enkarnasyonlarınıza kendinizi değersiz hissederek taşıyabilirsiniz. Hatta sonraki enkarnasyonlarınızda bir aileye sahip olmadan kendinizi yalnız kalmaya mecbur tutabilirsiniz çünkü kendinizin değeri olmadığını düşünürsünüz.

Japon sanatçı Hiroshi bu konularla ilgili, kahramanlar ve hayaletlerle ilgili birçok resim yapmış. Japon kültüründe bir dramayı çok estetik bir şekilde anlatmanın yolları vardır. Bir resimde kahraman, bu da hayaleti birlikte betimlenmiş. Resmin hikâyesi şu: Buradaki savaşçı öldürülmüş olan, katledilmiş olan karısının kanını bir taşın üzerinde buluyor. Taşın üzerinde bir kan var ve o kan bu savaşçıya karısına ne olduğunu anlatıyor. O bir Japon savaşçısı olduğu için karısının ruhsal varlığı onunla birlikte kalıyor ve bunu kimin yaptığını ona anlatıyor. O da gidiyor ve bunun intikamını alıyor. Bu eski bir hikaye ve ben bunu çeşitli kültürlerden birini temsil ediyor. Birçok kültürde ruhsal varlıkların ölümden sonra bir yerlerde kaldığı bilgisi vardır.

Konumuz savaş alanlarıyla ilgili olduğu için doğal olarak kandan da bahsetmem gerekiyor. Kan yaşamsal enerjidir, yaşamsal bir güçtür. Yaşamsal enerjiyi ve gücü taşır. Tıbbi sebepler yüzünden kan bağışında bulunuyorsanız kanı verdiğiniz zaman, kanınız bedeninizden çıkarken ona odaklanıp şunu söylemek doğru olur: “Kendi yaşamsal gücümü ve kendi enerjimi kendimde tutuyorum fakat kanımı ihtiyacı olan başkasına veriyorum.”

İnsan enerji alanları hakkında pek çoğumuzun bilgisi vardır. Amacım şimdi enerji alanlarıyla ilgili bilgi vermek değil ancak ölüm gerçekleştiğinde enerji alan katmanları da kişinin bedenden ayrılan canıyla birlikte gider. Normalde doğal bir ölüm olarsa kişinin benliği bunu bilir. Örneğin, yaşlı birinin içinde “ben yakında öleceğim” fikri ve bilgisi vardır.

Zihin, yakın bir zamanda bedenle vedalaşacağını farkındadır. Ölüm anı geldiğinde, hele de uyanıksa bilinç ruhsal varlığa daha çok odaklanır ve odağı git gide bedenden ruhsal varlığa doğru kayar. Ölüme yakın deneyim yaşamış kişilerle çalışanların veya ailesinde bunu deneyimleyenlerin bildiği gibi bazen o süreç yani ölüm anı bazı kişiler için zorlu ve ürkütücü olabilir. Ama bazı insanlarda bu süreç çok kolay, akıcı ve yumuşak olur. Onlar kendilerini ölüme hazırlamışlardır ve bu süreci daha mutlu yaşayabilirler.

Doğduğumuz zaman kendimizi bedenle özdeşleştirmeyi öğreniriz, öldüğümüz zaman ise kendimizi ruhsal varlıkla özdeşleştirmeyi öğrenmişizdir. Dolayısıyla ölmekte olan bir kişiye şunu söylemek çok yararlı olabilir: “Öbür tarafta senin ataların seni bekliyor.” Hepimizin ataları var ve bunu söylemek garip kaçmaz.

Regresyon uzmanı olarak ve deneyimlerime dayanarak şunu söylemek de doğru olabilir: “Çevrene bak, bak bakalım çevrende kimler var?” Bu size biraz garip gelebilir ama ölmekte olan birine bunu söylediğiniz zaman o insanın ruhsal varlığı çevresine bakar; kendi ailesini, cenazesini görür ve birdenbire “Aa ben ölmüşüm” der ve öldüğünün farkında olur. Ölümler eğer yeterli zamanları varsa ölmekte olan insanlar bedenlerine daha fazla yakın olan bütün bu enerjilerini, ruhsal parçalarını toplayabilirler. Fakat baş tarafta bahsettiğim Japon bayan öldürülmüştü ve öldürüldüğünde hamileydi. Bu nedenle onun odağı yaşamdı, ölüme hazırlanmıyordu ve bu şekilde öldürülmekle ilgili huzursuzluğu vardı. Ve öldürüldüğü

zamandaki son düşüncesi “Bekle ve gör, kocam seni bulana kadar bekle ve gör” idi. Dolayısıyla yaşama değil intikama odaklanmıştı çünkü o kendi kocasının bir savaşçı olarak intikamını alacağını biliyordu.

O halde ölüm anında yeterli zamanınız olduğu zaman; çevrenizde sizi seven insanlar, aileniz, doktorlar olduğu zaman bütün bu enerjilerinizi toplamak için yeterli vaktiniz olur ve bu süreci daha kolay atlatabilirsiniz. Ama aniden, birdenbire öldüğünüzde veya Japon kadına olduğu gibi kafanız birdenbire kesildiğinde bu çok ani bir ölümdür ve zihin öldüğünün farkında olmayabilir. Veya ünlü bir Türk korsanı kılıcıyla saldırırken, bir kılıç darbesiyle başı gövdesinden ayrılırsa bedeninin başı olmadığı için zihnin ölü olduğunun farkında olmaz, ruh çıkıp bedeni terk etmek ister ama ölü olduğunun farkına varmadığı için de enerjisel olarak hala savaşmaya devam eder.

Terapi odalarında bunlarla ilgili çok örnek vardır çünkü bazı insanların hayatlarında hiç bitmeyen bir çatışma ve savaş kalıpları devam eder. *Yüzüklerin Efendisi* filminde izleyenlerin bildiği gibi bir hayaletler ordusu vardı. Onların üzerinde bir lanet vardı, bu öyle bir lanetti ki onların ruhsal varlıklarının varlıklar alemine çıkmasını engelliyordu ve onları dünyaya bağlı tutuyordu. Dolayısıyla ruhsal varlık alemine gidemiyorlardı. O kralın çevresinde toplandılar ve “Eğer



atalarının yaptığı laneti geri alırsan biz senin için savaşacağız ama senin bu laneti geri alman lazım, o zaman biz de serbest kalacağız,” dediler. Vikinglerde de buna benzer hikayeler vardır. Eğer savaşacak insan sayıları az ise ve düşman sayıca çok fazlaysa ruhları yani hayaletler ordusunu yardıma çağırırlar. Böylece büyük bir ordu oluşur.

Yoğun enerjisi olan bu yerlerde mesela savaş yaşanmış alanlarda neler oluyor buna değineceğim. Fransızcada böyle yerleri tanımlamak için özel bir tanım vardır; oraya “yoğun anı yerleri” denir. Bu sene Birinci Dünya Savaşından sonra geçen yüzüncü sene oluyor. Aslında buna savaş demek bile garip çünkü yaşanan şey çok ciddi bir katliamdı. Her iki taraftan da yaşları 18, 20 olan çocuklar vardı. Bu katliam dolu zamanların içinde yaşanmış iyi şeyler de yok değil. Örneğin, bir Belçika ormanında o genç çocuklar açlıkla ve donma tehlikesiyle mücadele ediyorlar. Hava çok soğuk,

yemekleri yok, güç alabilecekleri hiçbir şeyleri yok. İçlerinden biri zaten ölüyorum deyip karşı tarafa geçiyor ve benzer durumda olan bir Almanla futbol oynamaya başlıyor. Sonra da grup olarak akşamları futbol oynamaya başlıyorlar çünkü çok sıkılmışlar ve yapacak başka bir iş bulamamışlar. Bunu öğrendiğim zaman çok sinirlenmişim. Ama detaylı baktığınızda orda yaşananlar arasında insan olmanın çok güzel örneklerini de görürsünüz. Düşünün ki salonun bu tarafı A bölümü, bu tarafı da B bölümü ve bu odayı terk edemediğiniz gibi birbirinizle savaşmanız gerekiyor. Siz ne yapıyorsunuz her iki gruptan en güçlü olanları seçip onları savaşırıyorsunuz ve seyrediyorsunuz çünkü aslında insan öldürmeyi değil çözümü sever.

Bir örnek daha var paylaşmak istediğim. 1944’de Belçika’daki ormanda çok soğuk var ve donuyorlar. Ve galiba yılbaşı zamanı İngilizler

bir şarkıcı getirmişler ve şarkıcı Noel şarkıları söylüyor. Aslında bu şarkılar insanlığın barışı için söylenir. O şarkıcı, gecenin sessizliğinde bu şarkıları söylerken ormanın diğer tarafındaki başka lisandaki insanlar da ona katılırlar. O sırada bütün genç adamlar kendi sefaletleri içinde bu şarkıları söyler. Mantıksal olarak doğal olanı bu savaşın o noktada bitmiş olmasıydı. Biz kendi evimize gidiyoruz, siz de kendi evinize gidin. Ama böyle olmadı. Bu genç adamları aldılar ve başka yerlere gönderdiler. Çünkü bunlar artık birbirlerini öldürmeyeceklerdi, oraya da başka grupları getirdiler. Maalesef çok sayıda genç insan öldü ve onlar henüz ölüme hazır değillerdi. Genç oldukları için aile kurmaya, aileye odaklıydılar. Onların kanı da savaştukları o savaş alanlarında kaldı. Bugün bile o enerjiyi hala hissedebiliyoruz.

Kandan bahsettiğimizde aslında kanda var olan şey DNA’mız. Biz evrenin yaratımındaki bu DNA ile yaşıyoruz. Galaksinin şeklinin DNA sarmalıyla ne kadar benzeştiğini görüyoruz. Küçük bağlamda olan şey büyük bağlamda da aynı şekilde meydana gelir.

Savaş alanları insanların fiziksel olarak birbirleriyle savaştukları, kavga ettikleri, yaraladıkları, ölüp öldürdükleri alanlardır. Dolayısıyla o bölgelerde, o alanlarda çok yoğun miktarda insan enerjileri vardır.



Örneğin, ölmekte olan bir askerin son düşüncesi “kız arkadaşına gitmek” olabilir ama gidemediğini, aslında ölmekte olduğunu fark eder. Savaş alanlarındaki toprakta sadece yaşam enerjisi kaynağı olan kan yoktur, aynı zamanda birbirleriyle bağlantıda olan, iletişimde olan birtakım düşünce kümeleri de vardır. Dolayısıyla oradaki alana bağlı olan bir enerji söz konusudur. İnsanlar birçok röportajda ve hikayede o savaş alanlarındaki enerjinin varlığından bahsediyor. Çünkü orada ölen askerlerin hepsi son derece canlı ve genç insanlar ve üstelik hepsi aynı alanda ölüyor. Daha önce dediğim gibi normalde insanlar kendilerini ölüme hazırlayabilir ancak bu askerler orada yaşamak, hayatta kalmak için savaştılar. Bu nedenle bazı ruhsal varlıklar kolaylıkla gidemezler.

Benim yaşadığım kasabada bir anne tatil için gittikleri Kuzey Fransa’da henüz küçük bir çocuk olan oğlunun yaptığı bir şeyden bahsetti. Orada buldukları bir gün yağmur yağdığı için bir müzeye giderler. Müzede, Birinci Dünya Savaşı ve savaşta genç askerleri gösteren bir film gösterilmektedir. Müzede turistler, aileler ve çocuklar vardır. Bu hanımın oğlu gözlerini kocaman açarak “Anne bak bak, onlar benim arkadaşlarım,” demiş. Annenin dediğine göre bu oğlu her zaman kabuslar gören ve kolay kolay uyuyamayan bir çocukmuş. Çünkü çocuğun o zamandan kalan bir geçmiş yaşam anısı vardı, bu nedenle o üniformaları ve arkadaşlarını hatırlıyordu. Bunun oradaki turistler ve anne için çok etkileyici olduğunu söylemem gerek. Maalesef ki dünyanın birçok yerinde hala savaşlarımız var.

Birinci Dünya Savaşına ait bir

fotoğrafta yerdeki askerler ölü değil yaralı ve bir hastaneye götürülmeyi bekliyorlardı. İngiliz, Alman, Belçikalı birbirine karışmış ve acı içinde yatarak bekliyorlardı. İşte o süreçte enerjileri de birbirine karışıyordu.

Savaş alanında ilk önce çok yoğunlaşmış bir odak var: “Ben buradayım ve yaşamalıyım.” Ve savaş başladığı zaman da aynı şekilde öldürmeye yoğunlaşan bir odak var. Ve sonrasında bunu takip eden öfke, korku, umutsuzluk var. Bu nedenle ölümlerken taşıdıkları duygu



umutsuzluk, çaresizlik ve üzüntü oluyor. Ölümden sonra da öfke geliyor. Genelde ölümden sonra öfke geliyor, sen benim hayatımı aldın diye. Eğer ölüm birdenbire olmuyorsa bununla ilgili düşünecek zamanı oluyor. Mesela bir asker kan kaybederken orada ölebileceğini bilir ve “Gelin bana yardım edin” der, ancak o sırada savaş devam ettiği için kimse gelip yardım edemez. Buradan bir sonuca gider ve der ki “Ben önemli değilim, kimse beni umursamıyor, kimse beni önemsemiyor, demek ki ben önemli değilim,” kanısına varır. İşte bu duyguları ve düşünceleri ölüm ötesine taşır ve bu da bir sonraki hayatını etkileyebilir. Bir sonraki hayatta depresyon, düşük enerji, sıfır ya da düşük hırs, sevgi ilişkisinde bağlanmaktan korkmak, ailenin üzerine gereğinden fazla düşmek, aile geç gelince panikleme, tinitus-kulak çınlaması gibi etkiler ortaya çıkabilir.

Buna benzer bir durum, ağladığında annesi gelmeyen bir bebek için de geçerlidir. “Görüyor musunuz ben önemli değilim,” kanısına varır.

Bu durum çocuklarda iki farklı sonuca neden olabilir. Ya, ben önemli değilim, kimse bana yardım etmiyor deyip tamamen içine kapanık olur. Çok az enerji ile yoluna devam eder ve depresyona girer. Ya da, tam tersi olur. “Ben önemli değil miyim, ben şimdi onlara göstereceğim,” diyerek çok aktif çocuklarda olduğu gibi savaşıma ve tartışmaya eğilimli olurlar.

Yavaş ölümlerde insanın düşünecek vakti olur ama aynı zamanda yorulur ve tükenir. Kan kaybı ne kadar yavaş olursa o kadar yorulur. Bazı danışanlar der ki sanki yerin içine çekildim. Bu alan bir orman olabilir ve bu enerjeyi hala burada hissedebilirsiniz çünkü orası binlerce askerin öldüğü bir yerdir. Enerjilerinin, şuurlarının bir parçası direk olarak yukarıya çıkabilir ama büyük bir yüzdesi orada kalır çünkü hareket etmek için yeterli güce sahip olamamışlardır.

Ani ölümlerde ise ruhsal enerji direk bedeni terk edebilir ama beden ölmekte olduğunun farkında değilse farkındalığının bir kısmı bedenin içinde kalabilir. Çok ani ve çabuk ölümlerde kişi kendi ölümünün farkında olmayabilir, ölüm anını kaçırmış olabilir. Bu nedenle öldüğünü bilmez. Evde, bir ortamda veya bir seansta bir ruhsal varlıkla karşılaştığım zaman “ölü olduğunun farkında mısın?” diye sorarım. Bazıları “hayır” der, bazıları ise “Aa saçmalama, ben yaşıyorum,” der. Aslında çoktan bitmiş olan bir geçmiş hayatın anıları içindedirler.

(Devam Edecek)

İdrak ve Zaman

Bilgehan Meral

GÖZLEM dünya hayatımızda ve öldükten sonraki hayatımızda en çok kullandığımız meleklere birisidir. Gözlem melekesi yalnızca insanlık safhasına ait bir meleke değildir. Daha otomatik tarzlarını hayvanlık safhasının son dönemlerinde de kullanmaktaydık. Fakat unutmamalıyız ki, çoğu melekede olduğu gibi hayvanlığın bu son safhasında tam bir otomatizma hüküm sürmekteydi.

Kişinin idraki arttıkça gözlemlerinden kazanımları hızlanarak artmaya başlar. Bu kazanımlar da döner idrakleri yükseltir. Yüksek siber mekaniği ve yüksek siber zeka da işte bu noktada oluşmaya başlar. Artık sistem kendi kendini besleye bilen ve ihtiyaçlara göre karşısına çıkan ihtimallerden birini seçerek deneyimleyen ve idrakini geliştiren geri beslemeli bir döngü halini alır.

Bu safhalardan işte gözlem şuurlu bir deneyim halini alır. Her bir deneyim birçok anlam içermeye başlar. Yani her deneyim de kişinin

kazanımı gittikçe artmaya başlar. Bu da zaten anlaşılacağı gibi birim zamanda elde edilen tecrübenin artması demektir. İşte bu gelişmelerin en son dayandığı nokta idrak ile zaman kavrayışının paralel ilerleyişidir. İdrak arttıkça ihtiyaç duyulan zamanın niteliği de artmakta ve aynı anda içinde barındırdığı olasılıkların sayısı da, yaşana bilirliliği de artmaktadır.

İdrak ile zaman

ilişisine hissiyatları uyandıracak en güzel örnek olarak rüyalar gösterilebilir. Rüyalar kişilerin kısa bir an içerisinde almış olduğu tesirlerin şuur dışındaki imajlarla birleşmesi sonucu sanki belli bir süre boyunca yaşanmış izlenimi yaratan tecrübelerdir. Ancak tesirleşmede harcanmış olan zaman ile rüya içinde tecrübe edilen zaman aynı değildir.

Genellikle rüya çok daha uzun sürmüş izlenimi yaratır ve kişi de hakikaten o uzun süreli tecrübeyi rüya zamanında yaşamıştır. Burada rüyadaki zamanın kişi uykuda iken yükselmiş olan idrakine paralel olarak çok yönlü yaşanmışlığını görmekteyiz.

Yani yükselen idrak birim zamanda birçok yöne doğru genişleyen bir zaman deneyimiyle birlikte içinde birçok bilgi, duygu, hissiyat ve hareket hali yaşatmıştır. Aynı deneyim meditasyon, derin dua hali ve farkındalığın arttığı anlardaki enformasyon akışında da yaşanabilmektedir.

Bu örnekler olağan dünya hayatından örneklerdir. Daha yüksek idraklerde kelimeler ile isimlendiremeyeceğimiz tecrübeler başlar. Bu yüksek idraklerin yüksek tecrübeleri bizlerin vazife sezgisine ve vazife sevgisine biraz daha yaklaşmamızı sağlamaktadır. □

DUYURU

Sevgili Ruh ve Madde Dergisi Okuyucuları,

Ruh ve Madde Yayınları A.Ş. kapanmış olup bundan sonra faaliyetlerini Bilyay Yayıncılık adı altında sürdürecektir. Ruh ve Madde Yayınları isim hakkı ve yayın hakları Bilyay Yayıncılık'a devredilmiştir. Dergimiz, Aralık 2014 itibari ile Bilyay Yayıncılık tarafından yayınlanmaya başlamış olup, bundan sonraki abonelik işlemlerinize ilgili tüm işlemler Bilyay Yayıncılık tarafından yürütülecektir.

Bu tarih itibari ile gerek yeni abonelik, gerekse abonelik yenileme ödemelerinizi aşağıda ayrıntıları bulunan banka hesabına yapmanız gerekmektedir. Bilgilerinize sunarız,

Saygılarımızla,

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.

GARANTİ BANKASI

GALATASARAY ŞUBESİ

HESAP NO: 68 / 6295165

İBAN: TR61 0006 2000 0680 0006 2951 65

BİLYAY YAYINCILIK EĞİTİM VE SAĞLIK HİZMETLERİ LTD.ŞTİ.

ADRES: K. Mustafa Çelebi Mah. Hasnun Galip Sokak

Pembe Çıkmazı No:4/6 Beyoğlu- İSTANBUL

TEL: 0212 243 18 14

FAX: 0212 252 07 18



Beynin Mimarisi

Hannah Osborne

BEYİNİ inceleyen bilimciler, bu organın on bir farklı boyut üzerinden işlediğini, “Asla hayal etmediğimiz bir dünya” olan çoklu-evren benzeri yapılar oluşturduğunu keşfettiler.

Araştırmacılar, beyin bilgiyi işlemekten geçirirken ortaya çıkan ve derhal kaybolan mimari yapıları bir ileri matematiksel sistem kullanarak günışığına çıkardı.

Frontiers in Computational Neuroscience (Bilişsel Nörobilimde Öncüler) adlı bültende yayınlanan bulguları, nöral yapıların oluşmasında çok büyük karmaşıklıkta süreçlerin rol oynadığını açığa çıkartıyor; bu süreçler, beyni anlamamızı ve de yapısı ile işlevini birbirine bağlamanın neden bu kadar zor olduğunu açıklamaya yardımcı olabilecek türden.

İsviçre'nin Lozan kentindeki EPFL¹ bilimcilerinden oluşan bu ekip, Mavi Beyin Projesi denilen ve insan beyninin biyolojik açıdan ayrıntılı bir yeniden inşasını oluşturma amaçlı bir girişimin bir parçası olarak çalışmakta. İlk olarak farelerin beyinleri üzerinde çalışan ekip, beyin farklı bölgeleri arasındaki karmaşık etkileşimleri incelemek için süper-bilgisayar simülasyonları kullandı.

En son çalışmada ise araştırmacılar, *cebirsal topoloji* den yararlanarak (sürekli olarak değişen mekanlar ve yapıları olan ağları tanımlamak için kullanılan bir sistem) beyin içindeki sinir ağı yapılarına odaklandı.

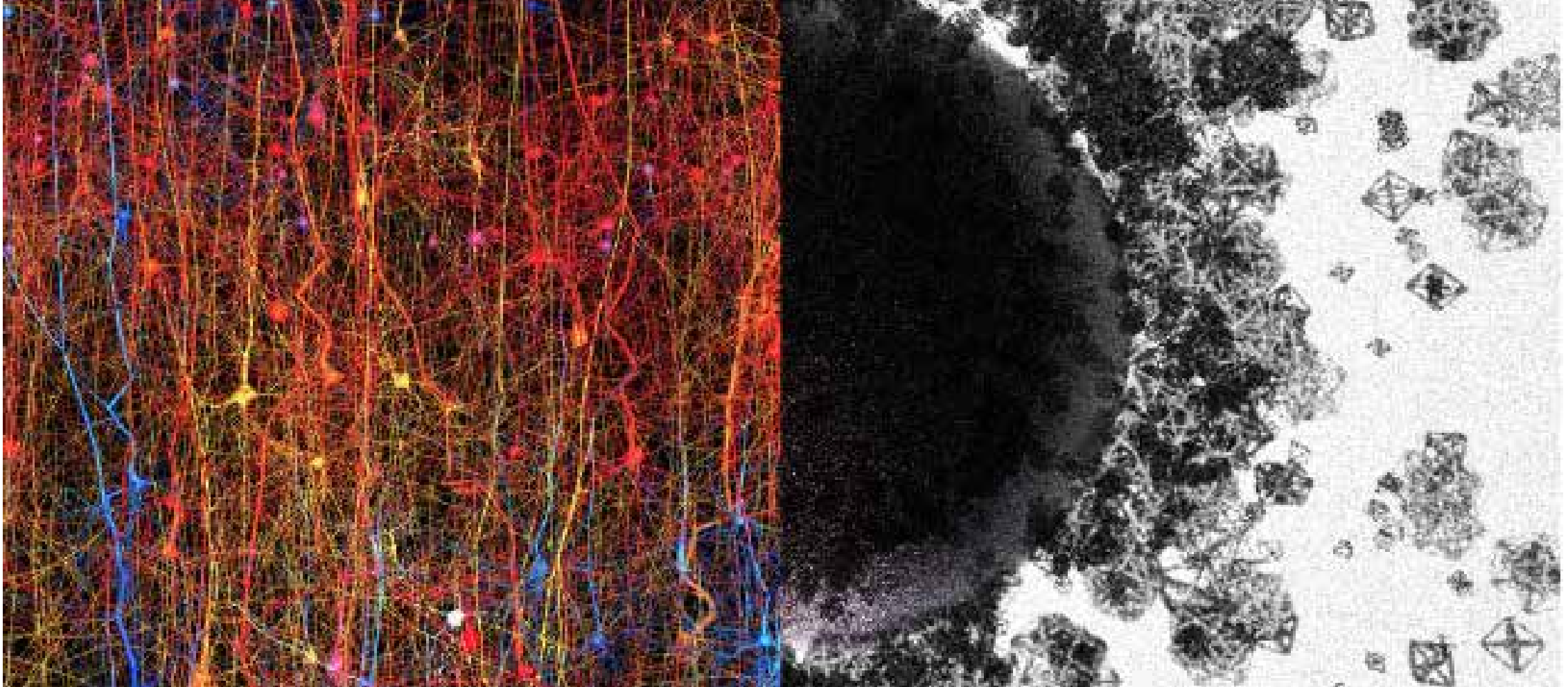
İncelemenin yazarı olan Kathryn Hess, “Cebirsal topoloji, aynı anda hem bir teleskop hem de bir mikroskop gibi. Saklı yapıları ormandaki ağaçlar diyelim- ve boş mekanları -ormandaki açıklık alanları- aynı anda bulmak için ağların içine yaklaşıyor,” diyor.

Araştırmacılar, asla şans eseri ortaya çıkmayan beyin yapılarını bulmak için, sanal beyin dokuları üstünde çoklu testler yaptılar. Ardından, sanal bulgularını doğrulamak için aynı deneyleri gerçek beyin dokuları üstünde gerçekleştirdiler.

Sanal dokuya uyarı yolladıklarında, nöron gruplarının “klikler” oluşturduğunu keşfettiler.

¹ École polytechnique fédérale de Lausanne





Her bir nöron diğer her nörona, çok belirli geometrik nesnelere üreten çok özel bir biçimde bağlanmaktadır. Bir “klik”teki nöron sayısı ne kadar çoksa, boyutların sayısı o kadar artmaktadır.

Araştırmacılar, bazı durumlarda on bir boyuta varan “klik”ler keşfetti. Bu bir araya gelen yapılar, ekibin “çukurlar” adını verdiği yüksek boyutlu delikler için çitler oluşturmaktaydı. Beyin, bilgiyi işlemekten geçirdiği anda, “klik” ve “çukur” yok olmaktadır.

Sol sayfadaki resim, beynin en gelişmiş kısmı olan neokorteksin

bir parçasının dijital kopyasını göstermektedir. Sağ sayfadaki ise farklı boyutlara sahip olan bu yapıların bir temsilidir. Ortadaki kara delik, bir çoklu-boyutlu mekanları kompleksini veya çukurları sembolize etmekte. (Telif hakkı Blue Brain Project’e aittir.)

Ekipteki bir diğer araştırmacı olan Ran Levi “Beyin bilgiyi işlemekten geçirmekteyken yüksek boyutlu çukurların ortaya çıkışı, ağdaki nöronların uyarana son derece örgütlü tarzda tepki verdiği anlamına geliyor” diyor.

“Bir uyarana geldiğinde beyin buna adeta çok boyutlu bloklardan -çubuklarla (1 Boyut), ardından kalaslarla (2 Boyut), ardından küplerle (3 Boyut) ve 4 Boyut, 5 Boyut vs. ekleyerek daha karmaşık geometrilerle oluşan bir kule inşa edip ardından bunu yıkarak tepki vermekte. Beynin içindeki etkinliğin ilerleyişi, kumardan ortaya çıkıp maddeleşen ve ardından yıkılıp yok olan çok boyutlu bir kumdan kaleyi andırır.”

Mavi Beyin Projesi’nin idarecisi olan Henry Markham ise bu bulguların,

beyni anlamının neden bu kadar zor olduğunu açıkladığını söylüyor. “Ağları incelemekte uygulanması alışılmadık olan matematik, şimdi net biçimde gördüğümüz yüksek boyutlu yapıları saptayamamaktadır.”

“Asla hayal etmediğimiz bir dünya bulduk. Beynin küçücük bir noktasında bile yedi boyuta dek varan bu nesnelere on milyonlarca var; bazı ağlarda on bir boyuta varanları bile bulduk.”

Bulgular, beynin uyarılara bu karmaşık “klik” ve “çukurlar”ı

Ruhsal Züppelik: Işık İşçilerinin Karanlık Yanı

Syma Kharal



GEÇENLERDE, kendisini “ruhsal gelişme, destek, bilgilendirme, kaynak ve diğer faydalı ipuçları ve araçları paylaşmaya niyetli ışık işçilerinden oluşan sevecen bir topluluk” olarak tanımlayan bir Facebook grubundan çıkartıldığımı fark ettim.

Grup üyelerinin paylaşımlarını “beğenerek” ve Elephant Journal’da yayınladığım türden makalalar ve her ay düzenlediğim ücretsiz uzaktan şifa çalışmalarının duyuruları gibi destekleyici, faydalı bilgiler paylaşarak grubun amaçlarına uygun biçimde katkı yaptığımı düşünüyordum. Dolayısıyla, gruptan çıkartılışımın bir yanlışlık eseri olduğunu düşünüp tekrar katılma isteği yolladım ama bu talebim şaşırtıcı bir biçimde reddedildi.

Buna yola açan şeyin ne olduğundan emin olamadığım için grubun yöneticilerine yazıp neler olduğunu anlatmalarını istedim. Birkaç gün sonra yöneticilerden biri, beni üyelikten çıkartanın kendisi olmadığını ama ancak grup yöneticilerinin etkinlik duyurusu yapabileceğini açıklayan bir yanıt verdi. Bu, birkaç düzeyde birden aklımı daha çok karıştırdı ve hayal kırıklığına uğrattı. Birincisi, grubun tanımı dışında hiçbir topluluk kuralı mevcut değildi; yazılı olmayan bir kuralı bilmeden çiğneyen bir üyeyi aniden gruptan çıkartmanın nasıl “sevecen” bir tutum olabileceğini pek merak ettim. İkincisi, destek ve kaynak paylaşımını hedefleyen bir toplulukta, sayıları 10.000’i aşan üyelere ücretsiz şifa etkinliği duyurusu yapma hakkını nasıl sadece kendi ellerinde tuttuklarını düşündüm. Ve son olarak da bu grubun hizmet etmeyi amaçladığı duyarlı şifacı tipleri yasaklamasının hiç de nazikçe olmadığını.

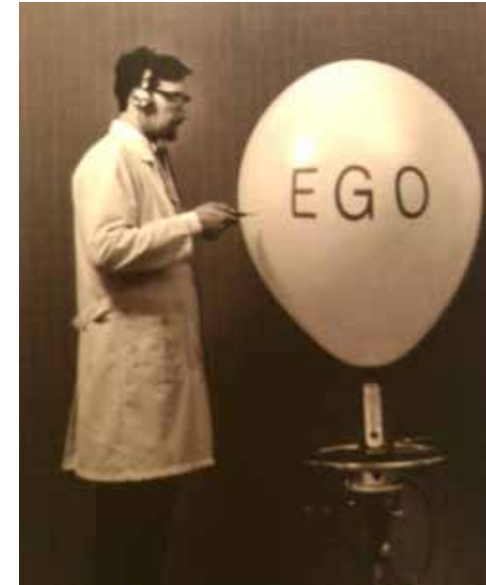
Pek de ciddi bir örnek olmamasına karşın, bu olay “ruhsal topluluklar”daki züppeliklerle ilgili diğer örnekleri düşünmeme yol açtı.

Çiğ vegan beslenen bir yoga öğrencisi bana vejeteryan olup olmadığını sormuştu; olmadığını söylediğimde ise -sırtındaki sorunlara çok iyi geldiğini iddia ettiği- sınıflarıma gelmeyi kesti.

Popüler bir yoga stüdyosunun sahibi bana, (evime yakın bir idman salonunda bugüne dek karşılaştığım en ayağı yere basan, sevecen ve ilham verici öğretmenlerle yapılan derslere katılmak yerine) “gerçek yoga” yapmakla ilgileniyorsam, onun stüdyosuna gelmem gerektiğini söylemişti.

Tayland’da ünlü bir kozmetik markası zincirinin bir şubesine ilk ve son kez girip bir cilt nemlendirici almaya kalkışmıştım; yoga öğretmeni eğitimi sırasında kullanmak istediğimi söylediğimde mağaza görevlisi bana bir ürün önereceğine, yoganın neyle ilgili olup olmadığını dair bir ders vermeyi uygun gördü: Yoganın temiz bir cilde sahip olmakla ilgisi yoktu, nasıl görüldüğüne önem

vermemelisin, başkalarını etkilemeye çalışmamalısın, egonu terk etmelisin ve cildinin toksinlerinden arınmasına izin verip derin bir nefes almalısın. Aslında sözleri değil de kullandığı o aşağılayıcı ton şaşırtmıştı beni.



Danışanlarım, öğrencilerim ve arkadaşlarım, ruhsal çevrelerde benzer gözlemlerini ve hayal kırıklıklarını aktarmışlardı. Yoga derslerine başlayan bir arkadaş, ortak yoga sevgilerinden dolayı bir yoldaşlık hissettiği diğer öğrencilerle aylar boyunca arkadaşlık kurmaya çalışır ama çabaları karşılık görmez; belki de onlara uyum sağlayacak kadar “hippi” olmadığı için.

Bunu yazmışken, kendi içimdeki ruhsal züppenin yoga öğretmeni eğitimi sırasında ortaya çıkıp çıktığını anlatmadan geçmemeliyim. Eğitimin yapıldığı yer gözlerden uzak bir Tayland sahiliydi; birkaç yoga, meditasyon ve detoks inziva merkezinin yanı sıra şuur değiştirici maddeler satan ve sabahlara dek süren cümbüş partilerinin yapılan barlar da vardı. O sıralarda, kutsal öğretileri okumaya gömülmüş ve çevremdeki doğal güzelliklerden dolayı huşu içinde ve grubun yaydığı sevgiden dolayı sarhoş halde olan ben, bu “bohemler”in nasıl olup da bir yandan

meditasyon ve yoga yapıp kutsal ezgiler söylerken bir yandan da marijuana içip, şuur değiştirici maddeler kullanarak sabahlara dek partilediğini, gün doğumunda okyanusa karşı çığlıklar attıklarını ve akşamki partide kimin daha çok kişiyle seks yaptığını kıyasladıklarını bir türlü anlayamadım.

Neyse ki, asıl sorunumun ne olduğunu fark edebildim: “Ruhsallığa aykırı” davranışlarından dolayı onlara tepeden bakmanın her nasılsa bana düştüğünü sanmıştım, ki o anda yaptığım şeyin ta kendisi “ruhsallığa aykırı” idi ve ruhumla bağlantımı koparmıştı.

“Ruhsal yola” koyulmak tamamıyla dönüştürücü olabilir ve bizleri derinden şifalanmaya, bilgeliğe ve mucizelere açabilir ancak uyguladığımız öğretiler ve araçlar -hangi geleneği veya modayı izliyor olursa olsun- genellikle aynı nihai hedefi paylaşmaktadır: içsel huzur ve sevginin mükemmelleştirilmesi. Ama bizler uygulamayı hangi nedenle değil de ne ve nasıl yaptığımıza kendimizi kaptırdığımızda, tefrik etmekten çok yargılamanın, sevmekten çok kınamanın ve kabul etmekten çok dışlamanın ayartıcılığına düşüveririz.

Niyetimizin çok iyi olduğu anlarda bile, bir “ışık işçisi” olmakla özdeşleşip karanlığa batırmak öyle kolaydır ki!

Horgören, aşağılayıcı bir ifadeyi “Işıkla ve sevgiyle kal” diye noktayı örtmeye çalışabiliriz.

Birisi hakkında dedikodu yapıp, “sadece gerçeğimizi onurlandırmaktayım” deyiveririz.

“Dindar değilim, ruhsalım” gibi şeyler söyleyip kendimizi, örgütlü dinlerin dogmatik ve yargısal olarak algıladığımız doğasından ayırtmaya kalkışabilir

ama bir an sonra, aştığımız sandığımız şeyle aynı katılığı ve aynı sınırlılığı sergileyebiliriz.

Hayvan sevgimizi paylaşıırken, et yiyen birine içten içe “katil” yaftası yapıştırabiliriz.

Fiziksel açıdan en zor ve en gelişmiş yoga duruşuna zerafetle akarken, tam yanımızda dizlerini öne çıkartıp doğru biçimde duramayan kişinin yeterince iyi olmadığını veya yogaya yeterince kendini adamamış olduğunu düşünebiliriz.

Kendimizi pek çok bedenlenmeden geçmiş yaşlı bir ruh olarak görürken, bizim kadar tekamül etmemiş olduğunu düşündüğümüz bir kişiyi pek çok yaşamdan geçmemiş “yeni bir ruhsal varlık” olarak yaftalayabiliriz.

Sabahları sevgi-şefkat meditasyonu yapıp işe gittikten sonra, günün geri kalanını “tamamen bilinçsiz” bir meslektaşımıza gücenerek geçirebiliriz.

Sevgi, kabullenme, şevkat, huzur ve

birlik gibi evrensel ve ruhsal değerleri uygulamaktan ziyade ruhsal olma fikrine tutunup kalabileceğimize dair bunlar yalnızca birkaç örnek. Böyle karanlık anlarda kendinize hatırlatacağım şey, herkesin ruhsal olduğudur çünkü herkesin bir ruhsal varlığı vardır. Bilelim ya da bilmeyelim, hepimiz arayıştayız. Hepimiz ışık işçisiyiz zira İlahi Olan’ın kıvılcımı her birimizin içinde ışıdamaktadır.

Kendimi denetlemek ve ruhsal kendini beğenmişliğe kapılıvermemek için, bana ruhsallığıma tutunup kalmak yerine ruhumla, varlığımla bağlantıda kalmamda bana yardımcı olan üç basamaklı bir süreç geliştirdim:

Bilinçli Gözlem Yapın

RUHSAL öğretilerin ve uygulamaların en büyük armağanlarından biri, doğal insani tepkilerimizin ve duygularımızın

farkına varır hale gelmemize yardım edişleridir. İçsel tepkilerimizi denetleyemeyebiliriz ama kendimizi “Şu kişi/Onlar öyle..... (boşluğu dilediğiniz gibi doldurun!) ki” gibi düşünceler içinde yakalarsak, tepkilerimiz tarafından kısıvrak bağlanmak veya onlara özdeşleşmek yerine tepkilerimize bilinçli biçimde tanık olabiliriz.

Şefkatle Kabullenin

YARGILAMA tuzağına düştüğümüzü ve kendimizi bir diğerinden daha iyi veya ona üstün hale getirdiğimizi fark ettiğimiz anda, kınadığımız için kendimizi kınamak yerine, şaşan bir beşer oluşumuza şefkat duyma uygulaması yapabiliriz. Derin bir nefes alıp hislerimizi işlemekten geçirebilir ve kendimiz hakkında öğrendiğimiz şeye hoş geldin diyebiliriz.





Sevgiyle Yanıt Verin

İÇİMİZDE ortaya çıkmış olan her neyse, bunun artık farkında olduğumuzdan, insani tepkilerimizin ötesine geçebilir ve şu basit soruyu sorarak bunları aşkınılaştırabiliriz: “Bu durumda, sevgi ne yapardı?” Bunu sorduğumuz anda fikirlerimizi, ideolojilerimizi atlatıp doğrudan kalbe ve cana ulaşırız: Bütün ruhsal yolların zaten bizi yönlendirdiği yere; ve oraya varmak herhangi özel bir yol izlemeyi gerektirmez.

Bazen kalp bize kabullenmemizi, bağlantı kurmamızı, davet etmemizi, açılıp içimize almamızı söyleyecektir ama bazen de bize uzaklaşmamızı, içimizdekini konulup söylememizi, bir sınır çizmemizi, tefrik etmemizi ve sert olmamızı söyleyebilir. Ama kalp ne derse desin, bunu daima sevgi için ve sevgiden hareketle yapacaktır.

Hangi ruhsal yolu izliyor olursak olalım, o yol üzerinde başkalarına nasıl davrandığımız, onlara dair hiçbir şey anlatmaz, yalnızca bizi tanımlar. Dolayısıyla, birisine “Işık ve sevgiyle kal” demek üzere olduğunuz bir sonraki sefer, niyetimizin gerçekten o kişinin içsel ışığını onurlandırmak ve o ışıkla bağlantı kurmak mı yoksa kendi ışığımızla onunkini gölgede bırakmak mı olduğuna dair farkındalık içinde olalım. O zaman, bir geri adım atıp kendi kalplerimizle yeniden bağlantıya geçebilir ve kendi ruhsallığımızdan ziyade ruhsal varlığımızdan hareketle konuşup eyleme geçebiliriz.

Zira bu dünyanın bizim ışık işçisi yaşam tarzlarımıza ihtiyacı yok; her şeyden çok nezaketimize ve sevgimize ihtiyacı var. □

Yazarın, *Elephant Journal* adlı websitesindeki makalesinden çeviren: Yasemin Tokatlı

Sevme Sanatında Ustalaşmak

Thich Nhat Hanh



HEPİMİZ “Sevgi nedir?” sorusunu sormuşuzdur. Bir his midir? Yoksa bir eylem mi? Ya da tanımlayamayacağımız bir şey mi?

Budist usta Thich Nhat Hanh’a göre, sevgi yalnızca bir olma biçimidir. Sade sözlerle ifade edilmiş ama çok derin anlamlar içeren bir pasajda Thich Nhat Hanh, sevme biçiminin en karmaşık ve en ödüllendirici insan deneyimlerinden biri olduğunu açıklıyor. Nhat Hanh’ın öğretisinin merkezinde, “anlayışın, sevginin başka bir adı olduğu” fikri yatıyor. Başka bir deyişle, bir başkasını sevmek; o kişinin ıstırabını tam olarak anlamak demektir. Ne de olsa, Budist düşüncesine göre, anlayış herkesin ihtiyaç duyduğu şeydir.

Ancak bu, günlük hayatın çarkına kapılmış bizler için tam olarak anlaması çok güç bir şey. Budist usta bunu şöyle anlatıyor:

“Bir kap suya bir avuç dolusu tuz atarsanız, o su içilmez hale gelir. Ama tuzu bir ırmağa dökerseniz, insanlar yemek pişirmek, yıkanmak ve içmek için oradan su çekmeye devam edebilir. Irmak engindir; ve alma, kucaklama ve dönüşme becerisine sahiptir. Kalplerimiz küçükken, anlayışımız ve şefkatimiz sınırlıdır; ıstırap çekeriz. Başkalarını ve kusurlarını kabul edemeyiz; onları hoşgöremeyiz ve değişmelerini talep ederiz. Ama kalplerimiz genişlediğinde, aynı şeyler canımızı artık eskisi gibi sıkıp üzmez. Daha çok anlayışa ve şefkate sahibizdir ve başkalarını kucaklayabiliriz. Başkalarını oldukları gibi kabul ederiz; ve işte o zaman, onlar dönüşme şansına sahip olurlar.”

Sormamız gereken soru şudur: Birbirimizin ıstırabını anlamaya nasıl baş koyabiliriz? Thich Nhat Hanh, her şeyin kendi mutluluğumuzla başladığını söylüyor:

“Kendi mutluluğumuzu besleyip desteklediğimizde, sevme yeteneğimizi besleriz. İşte bu nedenle, sevmek; kendi mutluluğumuzu besleme sanatını öğrenmek anlamına gelir.

Bir başkasının ıstırabını anlamak, o kişiye verebileceğimiz en iyi hediyedir. Anlamak, sevginin diğer adıdır. Anlamazsanız, sevemezsiniz.”

Budist usta, bu dinamik sevgi etkileşiminin öğrenilmesi gerektiğini vurguluyor:

“Ana babalar birbirini sevmemiş ve anlamamışsa, sevginin neye benzediğini nasıl bilebiliriz ki? ... Ana babaların çocuklarına bırakabilecekleri en değerli miras, kendi mutluluklarıdır. Ana babalarımız bize mal mülk bırakabilir halde olabilir ama mutlu insanlar olmayabilirler. Ana babamız mutlu insanlar ise, en büyük mirası almışız demektir.” □

Thepowerofideas.ideapod.com adlı websitesinden çeviren: Yasemin Tokatlı

Zamanın İçinden Geçen Ok

Stephan A. Schwartz

3. Bölüm



BUNDAN daha değerli başka hiçbir şeyin olmadığı iş dünyası, sezgi ve psişikler arasındaki ilişkiye dair herhangi bir tartışmaya katılmayıp çevresinden dolanmış ve bu yeteneğin geliştirilmeye değer olduğuna inanmaya başlamıştır. Fortune 500 listesine giren yöneticileri sezgilerini geliştirmeleri için eğiten danışmanları içeren hayli kazançlı bir yer alana sektörde yer açılmıştır.

Geleceği görmek açısından nesnel olarak doğrulanabilir bir geçmişe sahip bir diğer grup ise hayli beklenmedik kişileri içermektedir: roman yazarlarını. Bu yazarların eserleri iki kategori oluşturmaktadır: entelektüel sona öngörüm (ekstrapolasyon) ve yine, sezgi. İkinci kategori roman yazarlarının bu konudaki başarısının en büyük kısmını oluşturmaktadır ve kaynağı, Harvard müdürü Harvey V. Fineberg'in "en güvenli tahminler zaten gerçekleşmiş olup, çoğu insan tarafından fark edilmemiş olanlardır" (17) derken kastettiği şey gibidir. Polaroid fotoğraf işleminin mucidi olan Edwin Herbert Land ise bunu başka türlü açıklar. Emekli olmadan önce, yıllar boyunca kendisi için çalışan yüzlerce zeki bilimcinin ve mühendisin çalışmalarını yeniden inceledikten sonra, en önemli keşiflerin " kendisinden çok daha zeki, daha iyi eğitim almış, daha disiplinli olan ama eski bilgilere taze, temiz bir bakışla bakma sanatında ustalaşmamış olan arkadaşlarının ve meslektaşlarının düşünme tarzından kendini kurtarmış bir kaç kişi tarafından" yapılmış olduğu sonucuna varmıştı. (18)

Kurgu alanında ise bunun belki de en önde gelen örneği artık bir klasik olan *2001 Uzay Efsanesi* ile tanınan Sir Arthur C. Clarke'tır. Ve Clarke'ın bu alandaki güçlerine ilişkin en çok sözü edilen örnek 1945'te, Clarke henüz 28 yaşındayken, Sovyetler Birliğinin Sputnik olarak bilinen ilk uyduyu uzaya yollamasından 12 yıl önce gerçekleşti. O yıl yazdığı "Roket İstasyonları Dünya Çapında Radyo Ağı Sağlayabilir mi?" başlıklı makalesinde Clarke, ancak yirmi yıl sonra belirli bir form kazanmaya başlayacak bir iletişim

devrimi olan, dünyanın dönüşüyle eşzamanlı yol alan uyduları kullanan küresel bir radyo ve televizyon sinyal anten sistemini tahmin etmişti.

Clarke da bunu nasıl yaptığı konusunda Fineberg'in ve Land'in değerlendirmelerine katılmaktaydı. 1993'te *Wired* dergisi ile yaptığı söyleşide, geleceği tahmin etmekte niçin bu kadar başarılı olduğu sorulduğunda şu yanıtı verdi: "Geleceği asla tahmin etmedim. Ya da pek az etmişimdir. Ben sona öngörmekteyim. Bakın, Dünya'nın sonuna ilişkin altı hikaye yazdım; hepsi birden doğru olamaz ya!" (19)

Ama başka yazarlar söz konusu olduğunda, neler olup bittiği bu kadar da açık değildir ve malzemenin bu ikinci kategorisi en ilginç olanıdır çünkü bunu açıklamakta zeka ve sona öngörüm tek başına yeterli görünmemektedirler.

1838'de basılan "Arthur Gordon Pym'in Olağanüstü Serüveni" (20) adlı romanında, yazar Edgar Allan Poe *Grampus* adlı geminin batışının ardından küçük bir sandalla kaçan üç denizci ile bir kamarotun denizde nasıl kaybolduklarını anlatır. Çaresiz denizciler kamarotu öldürüp yerler; gencin adı Richard Parker'dır.

1978'de *The Times* gazetesi Londra'da bir gerçek tesadüf hikayeleri yarışması düzenler, hikayeler Arthur Koestler tarafından incelenecektir. Yarışmayı kazanan, tekinsizce benzer bir gemi kazasıyla ilgili olan gerçek bir hikaye idi: üç denizci ve bir kamarot küçük bir sandalla kaçmış, genç kamarot öldürülmüş ve yenmişti. Gencin adı: Richard Parker. Gerçek olaydaki denizciler yakalanıp mahkemeye çıkarıldıklarında, dava sırasında Poe'nun kitabı da taruşıldı. (21)

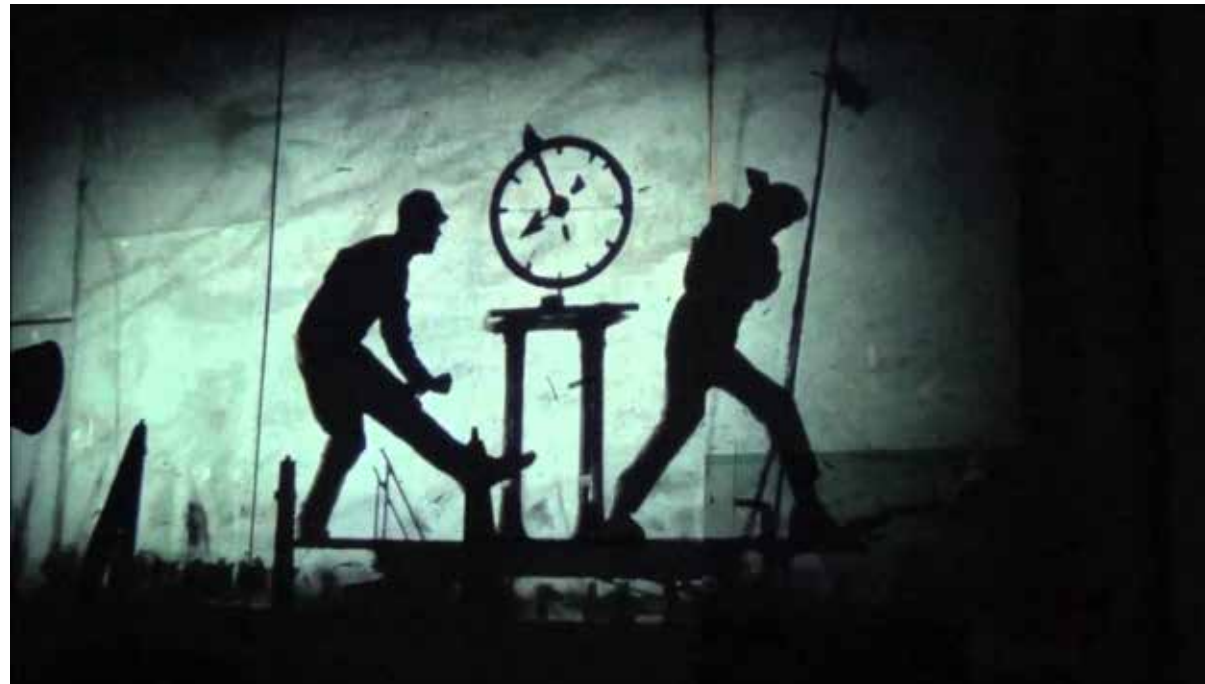


Poe'dan büyük ölçüde etkilenmiş olan Jules Verne daha sonraları Poe'nun *Pym* hikayesine bir devam yazacaktı; geleceği tahmin eden, "kalpte ve insanlıkta olandan çok beyinlerde olan şeylerin hikayesini anlatacak" dediği bir "geleceğin romanı"nı yazmaya koyuldu. (22) 1863'te 35 yaşındaydı ve Fransa'nın en ünlü yazarlarından biriydi. "Balonda Beş Hafta" adlı ilk romanı ona ün kazandırmıştı. Yayıncısı Jules Hetzel ona, elinde başka neler olduğunu sorduğunda Verne, daha önce yazdığı "20. Yüzyılda Paris" (23) adlı elyazmasını göndereceğini söyledi. Hetzel, "şöhretin için bir felaket olur" diyerek reddetti çünkü kitapta "gerçek gelecekle ilgili hiç bir şey tam anlamıyla çözüme kavuşmamış..." olduğunu, "...tamamen cansız ve

parıltısı olmayan bir kitap” (24) olduğunu düşünmekteydi. Verne’e bunu hiç kimseye göstermemesini tembihledi. Hetzel’in tepkisiyle sarsılan Verne bu öğüdü çok ciddiye aldı. Bir daha asla fütüristik romanlar yazmadı, bunun yerine kendi zamanında geçen fantezi teknolojiler hakkında yazdı. Hetzel’in yargısı finansal açıdan muhtemelen çok doğruydü. 1864’te yayınlanan “Dünyanın Merkezine Seyahat”ten başlayıp altı yıl sonra yayınlanan “Denizler Altında 20.000 Fersah”a dek Verne bu yeni odaklanışıyla başarıdan başarıya koştu. Ama bunun bir bedeli vardı. Bu sonraki kitaplarında anlattığı bilim ve teknoloji son derece heyecan verici olmasına rağmen -örneğin Kaptan Nemo’nun denizaltısı- hiçbiri “20. Yüzyılda Paris” adlı eserindeki tahminde bulunma doğruluğuna yaklaşmıyordu. Bunlar daha çok entelektüel sona öngörümdü ve denizaltıların nasıl çalıştığı gibi açılardan hiç de doğru değildi. Reddedilen esere gelince: Verne bunu bir kasaya kilitlemiş ve kitap neredeyse bir yüzyıl boyunca orada unutulup kalmıştı. Verne ailesinin köy evini miras alan bir mirasçı bir ahırda bulduğu kasayı bir çilingire açtırdığında, 1990 yılında yeniden keşfedildi. El yazması ve onunla ilgili yazışmalar en sonunda, 1995’te Fransa’da yayınlandı. Bilim Kurgu İncelemeleri dergisi için kitabı inceleyen Brian Taves, “Verne’nin 20. yüzyılda Paris’in yaşayacağı dünyaya ilişkin kehanetleri, hem teknik hem de kültürel açıdan, kapsamları ve doğrulukları ile neredeyse tekinsiz. Neredeyse her sayfası, feminizmden yasadışı doğan çocuk sayısının

artışına, e-postadan hırsız alarmlarına, banliyölerin büyümesinden yüksek eğitimin yaygınlaşmasına ve sosyal hizmetlerin çözünmesine dek Verne’nin geleceğin bilimi ve yaşamını tahmin edebilme becerisini sergileyen örneklerle dolu. Bu kehanetlerin doğruluğunu ne kadar vurgulasak az olur; ama tahminimce bunların yüzde doksamı gerçekleşti.” (25)

Daha Eyfel Kulesi fikri bile ortada yokken, Verne 20. yüzyıl Paris’inin şehir silüetine büyük, metal bir kulenin hakim olacağını yazmıştı. Caddeler asfaltlıydı. Teknoloji ve iş hayatı Parisli’nin hayatında baskındı ve kadınlar, tıpkı Amerikan dilinden alınma kelimelerle dolan Fransızca gibi “Amerikanlaş”mıştı. 1863’te Paris sokaklarını dolduran ve pisleten atların yerini metal araçlar almıştı. Ortalama vatandaşlar (onun bu satırları yazdığı sıralarda modern anlamıyla henüz icat edilmemiş olan) büyük şirketlerde



çalışmaktaydı. Ofislerde oturup bilgisayarlarda çalışmakta ve evraklarını faksimil makineleriyle birbirlerine yollamaktaydılar. Evet, bu kelimeyi bile kullanmıştı.

Edebi gelecek tahminlerinin belki de en ünlü örneği 1897’de, eski bir denizci ve başarısız bir mücevher ustası olan Robertson Robertson tarafından yazılan kısa romandır. Bu örnekte ilk başta nelerin tahmin edildiğini anlamak, biraz deşelemeyi gerektirir çünkü Robertson’un bu hikayesinin iki versiyonu vardır. İlki bir dergi için yazılan kısa bir roman olarak başlamış ve 1898’de, yani Titanic’in 1912’de batışından on beş yıl kadar önce yayınlanmıştı. (26) *Futility* (Abeslik) adını verdiği hikaye, insan böbürlenmesine ve denizin gücüne dair trajik bir olayı anlatmaktaydı. Robertson, Titan adlı bir gemiden söz ediyordu, “yüzen en büyük araç ve insanın en büyük eseri idi. Yapımında

ve bakımında uygarlığın bilebildiği her bilimden, her meslekten ve zanaatten yararlanmıştı. Köprüsünde Kraliyet Donanmasından seçilmiş, rüzgar, gel gitler, akıntılar ve deniz coğrafyası hakkında en titiz sınavlardan geçmiş subaylar vardı; yalnızca denizci değil, birer bilim adamıydılar. Aynı profesyonel standart, makine dairesi personeline de uygulanmıştı ve gemi subayının dairesi birinci sınıf bir otelinkine eşdeğerti.” (27)

Bu kurgusal felaket yalnızca 14 yıl sonra yaşanan gerçek olayın aynısıydı. Titan Nisan ayında denize açılır ve Kuzey Atlantik’te bir buzdağına çarpar. Büyük ölçüde yanlış planlama nedeniyle, gerçek Titanic’te olduğu gibi, “talimatlara uygun olmayan az sayıda tahliye sandalı” vardı. Kurgu hikayede, tıpkı gerçek olaydaki gibi, az sayıda kurtulan vardı. (28)

Robertson, denizle ilgili şeyler konusunda tecrübeli bir göze sahip olduğundan, hikayenin ilk dört beş sayfasında, hem insan kibrinin ve heyecanının yarattığı ruh halini hem de Titan’ın özelliklerini ancak bir denizcinin yapabileceği gibi anlatmaktadır. Ve gelecek tahminlerini esasen içeren kısım da bu ilk bölümdür: “Gemi 240 metreydi, 45 bin ton su çıkarma ağırlığı vardı ve saatte yirmi beş deniz mili hızındaydı...” Robertson’un Titan’ı on dokuz adet su geçirmez kompartmana sahipti ve bunların dokuzu bile suyla dolsa, yüzebilirdi. Titanic’te ise on beş kompartman vardı ve bunların beşi dolsa bile yüzecek şekilde tasarlanmıştı. Kurgusal ve gerçek gemilerin her ikisinin de “pratikte batmaz” olduğuna inanılmaktaydı.

Geleceği tahmin eden bir roman



yazarının bakış açısından, şunu da belirtmek gerekir: Yaşanacak gerçek bir olayla benzerliklerine ek olarak, Robertson'un tarif ettiği gemi, 1890'larda mevcut sınırlı teknoloji nedeniyle ne hayal edilebilir ne de inşa edilebilirdi. Robertson sona öngörmüyordu.

Farklı baskılar arasında değişikliğe uğramadan kalmış başlıca benzerlikleri kısaca sıralayalım:

Titanic'in batışından sonra, Robertson'un yayıncısı bu daha eski ve artık neredeyse unutulmuş olan roman ile gerçek trajedi arasındaki bariz benzerlikleri gördü. Titanic'in batışından çok kısa bir süre sonra biraz değiştirilmiş bir baskıyı piyasaya sürdü ve hem yayıncı hem de yazar bu işten biraz para kazandı.

1912'deki batıştan sonra yayınlanan baskı artık "Titan'ın Batışı, ya da Abeslik" olarak bilinmektedir. Bu iki baskı arasındaki farklar çok büyüktür; geminin tonajı değiştirilmiş, sonuna bir kaç paragraf eklenmiş -ki hikayeyi biraz daha geliştirmiştir- ve fırsatçı bir anlayışla yeni bir ad almıştı. Bunların kurgu ile gerçek arasındaki benzerlikler zaten olduğundan daha da tekinsiz bir hal alsın, diye yapıldığına hiç kuşku yok. Ama aslında yayıncısı değil ama Robertson, tonaj değişikliğinin tahminlerini daha az doğru hale getirdiğini biliyordu. 1898 baskısında Titan'ın tonajı 45.000 ton olarak verilir. Titanic'in kayıtlı tonajı 45.000 idi. Ama basında yanlışlıkla 60.000 ton olarak yayınlanmıştı. Dolayısıyla, 1912'de yayınlanan ikinci versiyonda Titan'ın ağırlığı 70.000 ton haline geldi.

	TITANIC	TITAN
Denize açılma tarihi	Nisan	Nisan
Bandıra	İngiliz	İngiliz
Uzunluk	265 m	240 m
Pervane	3	3
En yüksek hız	24 deniz mili	25 deniz mili
Su geçirmez bölümler	15	19
Taşıma kapasitesi	3.000 kişi	3.000 kişi
Yolcu sayısı	2.2	2
Tahliye sandalı	20	24
Batma nedeni	Buzdağına çarpma	Buzdağına çarpma

Eğer Jules Verne bilim kurgunun Fransız babasıysa, onun İngiliz dengi de kesinlikle H.G. Wells olmalıdır. 1866'da, Verne kırklarındayken doğan Wells 1895'te, henüz 29 yaşındayken Verne'in izinden gidip bilim kurgu yazarlık ün kazanmaya koyuldu. "Zaman Makinesi" adlı ilk kitabından ve 1895'te onu izleyen "Dr. Moreau'nun Adası" ve 1897'de yayınlanan "Görünmez Adam" adlı romanlarıyla başarıyı yakaladı. Fildişi ve pirinç dökme zaman makineleri, görünmezlik serumları ile karışık bilimsel ilerlemeler ve ahlaki çatışmalar günümüzün gazete manşetleri kadar yakındır, ama o zamanlar tamamen fantezi olarak görülüp alaya alınmıştı. Wells yazdığı çeşitli romanlarda gaz ve tankların kullanıldığı savaşlar, hava bombardımanı, nükleer savaş ve sanayi robotları gibi şeyleri de önceden tahmin etmişti. Ama bilim adamlarına soracak olursanız, Wells'in tahminleri arasında onları en çok etkileyen şeyin "Dünyalar Savaşı" adlı romanında kızılötesi lazerlerin kullanılması, diyeceklerdir. İlk olarak 1898'de, "Abeslik" ile aynı yılda yayınlanan bu hikaye dünyanın uzaylılar tarafından işgal edilmesini konu alır ve uzaylıların başlıca silah sistemini şöyle anlatır: "... bu yoğun ısıyı, bilinmeyen bir malzemedan yapılan ve bir ışık huzmesini parabolik ayna ile yansıtan bir deniz fenerinde olduğu gibi... parabolik cilalı bir ayna vasıtasıyla seçtikleri herhangi bir nesneye karşı paralel bir huzme ile projekte ediyorlar... Her nasıl yapıyorlarsa, meselenin özünün, bir ısı huzmesi olduğu açık. Isı ve görünen değil de, görünmeyen ışık. Yanabilir olan ne varsa, o dokunduğu anda alev alıyor, kurşun su gibi akar, demiri yumuşatır,

camı çatlatıp kırar ve suya değdiğinde ise onu sürekli bir buhar çıkacak şekilde patlatır." (29)

Bir asır önce bunlar kulağa saçmalık gibi gelmişti ama yaklaşık 30 yıl önce, New Mexico/Kirkland'de Hava Kuvvetlerinin Yönlendirilmiş Enerji Direktörlüğü Yıldızateşi Optik Atış Alanını (SOR) kurdu ve lazerlerin silah olarak kullanılması amaçlı araştırmalara girişildi. (30) Yaklaşık 27 yıl önce, SOR bilim adamları bir uçağı düşürmek için yüksek güçlü lazer kullanılabileceğini başarıyla gösterdiler. Yakın zamanlarda, uçaklara takılan lazer silah sistemlerinin bir futbol stadyumundaki tek bir kişiyi bile vurabilecek ve tıpkı Wells'in öngördüğü gibi lazer tarafından üretilen içsel ısıyla öldürebilecek kadar geliştirildiğine dair raporlar sızmaya başladı. Boeing ve Lockheed firmalarında çalışan bilim adamlarının, 20 km ötedeki bir hedef üstüne 10 cm genişliğinde bir lazer noktası düşürebilecek bir sistem üzerinde çalıştıkları bildiriliyor. Anlaşılan o ki, Wells'in 19. yüzyıldaki vizyonu bir 21. yüzyıl gerçekliği haline gelmiştir.

Son olarak, edebiyat eserlerinde geleceğin böylesine garip bir biçimde ayrıntısıyla tahmin edildiğine ilişkin en yakın tarihli örneklerden biri de James Rusk Jr.'ın 1972'de yayınlanan *Black Abductor* (Siyah Saldırgan) adlı kitabıdır. (31) Harrison James takma adıyla yazan Rusk, sağ politik görüşlü zengin ve nüfuzlu bir işadamının Patricia adındaki, genç kolej öğrencisi kızının bir terörist grubuna liderlik eden öfkeli bir siyah adam tarafından kaçırılışını anlatır. 1974 yılında Patricia Hearst'ün kaçırılmasıyla bu hikaye arasındaki benzerlikler öylesine güçlüdür ki federal ajanlar Rusk'ı sorgulamış ve –

tıpkı Poe'nun *Pym* hikayesi gibi- kitap dava sırasında konu edilmiştir. (32)

Şunu da belirtmeli; bu gelecek tahminleri son derece doğru olmalarına rağmen ancak gerçek olay gerçekleşikten sonra doğrulanabilmişlerdir ve amaç planlama olduğunda, gelecek tahminleri nadiren işe yaramaktadır.

Ama belki de, roman yazarlarının geleceği tarif etme becerilerinden, bunlara ister sona öngörümlerle ister sezgi ile varmış olsunlar, yararlanmanın bir yolu vardır.

11 Eylül olaylarının ardından, *Variety* dergisi ABD askeri haberalma uzmanlarının, gerilim filmleri yapımında çalışan bir grup senaristi ve yönetmeni davet ettiğine ilişkin bir haber yayınladı; bir kaynağa göre, toplantının odak noktası “ülkeye karşı kısa vadeli tehditler” idi. (33) Davet edilenler arasında Steven De Souza (*Die Hard-Zor Ölüm* senaristi) ve David Engelbach (*McGyver* dizisinin senaristi) ve Joseph Zito (*Delta Force One, Missing in Action* ve *The Abduction* filmlerinin yönetmeni) ve Spike Jonze (*Dövüş Klubü*'nün yönetmeni) de vardı. (34)

Bu sanal toplantı, subaylar için sanal eğitim programları geliştirmek amacıyla Amerikan ordusu önderliğinde 1999'da kurulan Güney California Üniversitesinin Yaratıcı Teknolojiler Enstitüsünde siberlink aracılığıyla gerçekleştirildi. Grup “ve Dünya Ticaret Merkezine ve Pentagon'a karşı 11 Eylül'de gerçekleştirilen terör saldırılarının ardından ortaya çıkabilecek ABD'deki muhtemel terör hedefleri ve terörist saldırılara karşı durma” konusunu ele aldılar. (35)

Bazıları kendi isabet oranlarının gücünü düşünüp bu toplantı hakkında şakalar yapmış olsa da, yazarlardan

oluşan böyle bir grubu bir araya getirme kararı uzmanlardan, psişiklerden veya kahinlerden oluşan benzer bir grubu bir araya getirmekle kıyaslanırsa pekala daha iyi bir tahmin gibi görünüyor. □

NOTLAR:

- 17 Harvard Gazette. 1 Şubat 2001. <http://www.news.harvard.edu/gazette/2001/02.01/06-fineberg.html>
- 18 Edwin C. Land. Polaroid Çalışanlarına Sesleniş, 1963.
- 19 Jeff Greenwald. “Arthur C. Clarke on Life.”. Wired. Temmuz/Ağustos 1993.
- 20 Edgar Allan Poe. The Narrative of Arthur Gordon Pym, Harold Beaver. (Penguin: Harmondsworth, 1975).
- 21 Alan Vaughan. Incredible Coincidence: The Baffling World of Synchronicity. (J.B. Lippincott: New York, 1979).
- 22 Thos. W. Herringshaw. Prominent Men and Women of the Day. (A. B. Gehman & Co., 1888).
- 23 Jules Verne. Paris in the Twentieth Century. Çeviri: Richard Howard. Sunuş: Eugen Weber. (Random House: New York, 1996).
- 24 Hetzel's mektubu, “Préface” in Jules Verne Paris au XXe siècle (Paris: Hachette, 1994), pp. 15-16.
- 25 Brian Taves Science Fiction Studies, vol. XXIV No. 71 (Mart 1997): 133-138.
- 26 Morgan Robertson. The Wreck of the Titan Or, Futility. İçindekiler: “The Wreck of the Titan”. “The Pirates”. “Beyond the Spectrum”. “In the Valley of the Shadow”. McClure's Magazine and Metropolitan Magazine. (M.F. Mansfield: New York, 1898).
- 27 Alıntı yapılan yerde.
- 28 Alıntı yapılan yerde s. 2.
- 29 Herbert George Wells. The War of the Worlds. (Harper & Brothers: New York, 1898).
- 30 <http://www.sor.plk.af.mil/>
- 31 Harrison James. (James Rusk, Jr.'ın müstear adı) Abduction: Fiction Before Fact. Containing text of Black Abductor. Sunuş: Al Ellenberg. (Grove Press: New York, 1974).
- 32 a.g.e.
- 33 http://www.inq7.net/ent/2001/oct/12/ent_2-1.htm
- 34 a.g.e.
- 35 a.g.e.

DUYURU



Metapsişik
Tetkikler
ve İlmî
Araştırmalar
Derneği



İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMekte OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNEEN
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Mali'nin Yaşayan Dogonları

2. Bölüm

FEDAKAR *nyama* göksel kürede ve Ogo'nun yerküresinde paralel yapılar yarattı.

Göklerde, uzayı ve Güneş Sistemi'mizdeki zaman döngüsünü yeniden organize etti. Ayrıca sistemimizin döngüsünü Sirius'unkiyle senkronize etti. Sirius ve gezegenleri sekiz atasal Nommo'nun iki plasenta çifti oldu.

Yeryüzünde insan kültürünü organize etti ve insan ilişkilerini düzenledi. Yeryüzündeki astroloji, astronomi ve tarım bilimlerinin göksel temeli oldu.

Nihayetinde, fedakar *nyama* Yeryüzü'nün arıtılıp yenilenmesi gününe zemin hazırladı. Bu güne "İzubay Mine" (Balık Gününün Dünyası) denir. "Balık kurban edildiği" (Balık Burcu Çağı bittiği) ve "kanı yağmur damlaları gibi Yeryüzü'ne düştüğü" (Kova Burcu Çağını başlatan göksel sağanaklar) gündür. Bu çağların geçişinde bir gün, Taba Tolo (iki plasentanın tekrar birleşmesi) gerçekleşecek. Taba Tolo, Güneş ve Sirius birleştiğinde oluşur. Tahminime göre, bu büyük birleşme Kova Burcu'nda Güneş'in ekinoksta yükselmesinden sonra Sirius'un ilk sarmal yükselişinde meydana gelecek. Dogonlar Taba Tolo'yu *nyamanın* Sirius'tan Güneş'e ve Yeryüzü'ne güçlü bir arılaştırma yağmuru olarak



addederler. Bu yağmur Ogo'nun yozlaşmış düzenini temizleyecek, Nommo'nun oğul ve kızlarını ölümsüzleştirecektir.

Ogo'nun bencil davranışları Amma'nın kurmaya çalıştığı evrensel dengeyi yok etmiştir. Ogo kendi plasentasıyla kendi dünyasını yaratmıştır; bu da ensest ilişkileri doğurmuştur. Amma, Ogo'nun durdurulması ve cezalandırılması gerektiğini hissetmiştir.

Amma başka bir Nommo'ya (Nommo Titeyanye) Ogo'yu cezalandırmasını buyurdu. Nommo Titeyanye, Ogo'nun genital bölgesine vurarak onu kısırlaştırdı. Ogo cennetten Yeryüzü'ne kaçtı. Amma, Ogo'yu göksel düzeni bozamaması için burada hapsetmek istedi. Amfibik sürüngen (Kemetik Apap) formundaki Ogo, Yurugu'ya (Soluk Tilki) dönüştü. Soluk Tilki, Eski Mısır'daki Set-Anup'a (asi Kara Çakal) karşılık gelir.

Yurugu, Yeryüzü'nde kargaşa çıkarmaya devam etti. Ark Kora Na, Yeryüzü'ne çarptığında, Amma'nın ilahi düzeninin dışında yapay bir dünya inşa etmeye çalışıyordu. Ark Kora Na'nın çarpmasının etkisiyle Yurugu neredeyse ölecekti fakat yer altına inerek hayatta kaldı. Çarpışma Ay'ı göğe fırlattı ve Kora-Na (Yeryüzü'nün Parçası) oldu.

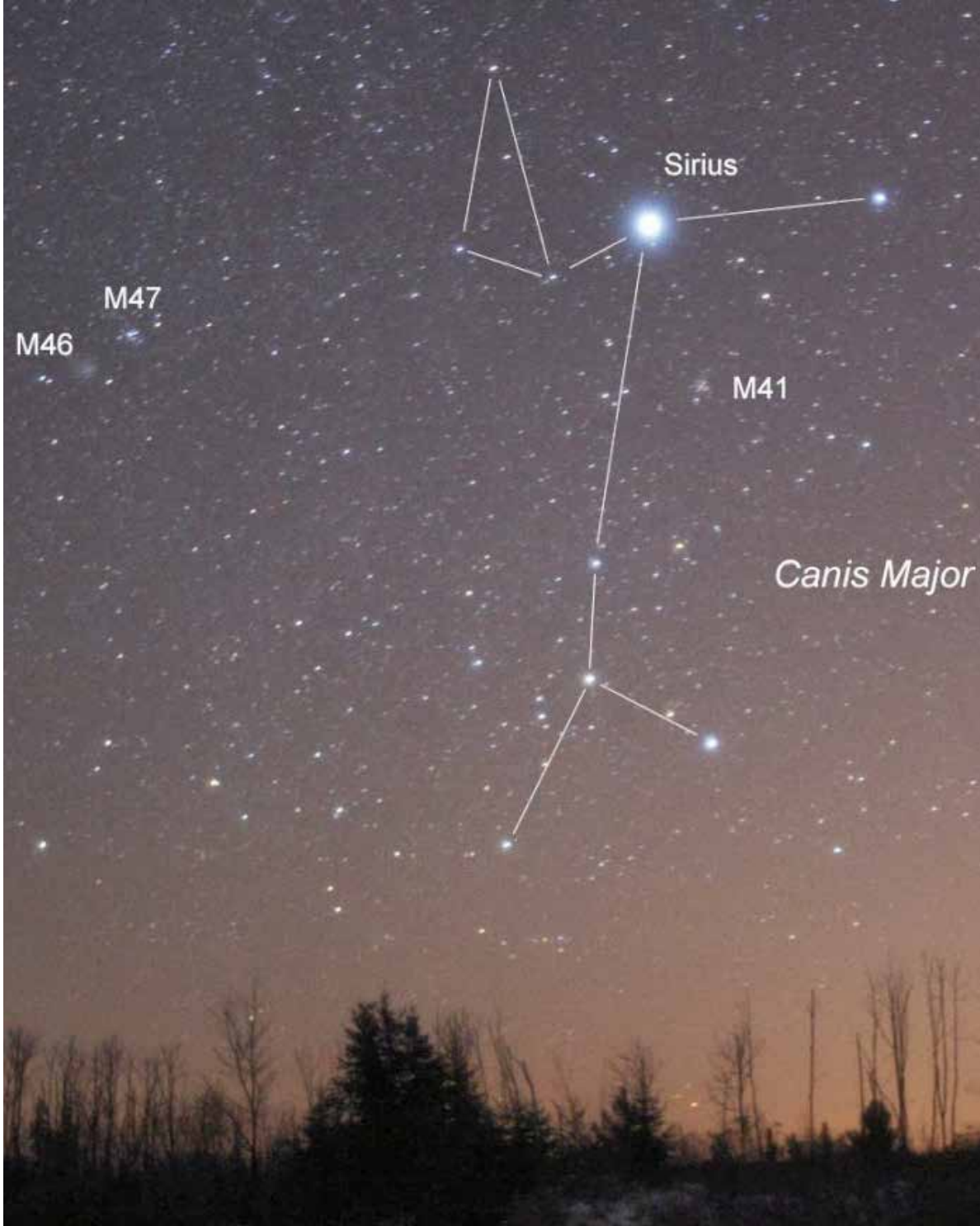
Kora-Na'dan insanoğlunun sekiz atası meydana geldi. Beraberlerinde darı, siyah pirinç, nohut ve süpürge darısından sekiz ürün getirdiler. Görevleri tarım yapmak ve göksel ürünler yetiştirerek bolluk sağlamaktı. Kora-Na'da bulunan spiritüel teknolojiyi de yaratıp, bunu yayacaklardı. Sekiz ata ve evlatları Sigu gibi, önemli kutlamaları da



yöneteceklerdi. Sigu, Jüpiter ve Satürn'ün aynı hizaya geldiği altmış yılda bir kutlanır. Sigu varlıklarını suların ardındaki evlerine (Sirius) feda eden Balık insanları birleştirme görevini de görür. Dogonlara göre, buradaki nihai amaç Yeryüzü'nü İzubey Minne'ye (Yeryüzü Balık'ının Günü) hazırlayabilmek için dünya dışı canlılarla bağlantıyı korumaktır. Bu gün, İkiz Plasentanın (Yeryüzü ve Sirius) tekrar birleşeceği gündür.

Dogon Kozmolojisi, Sirius ve Hidrojen Astrofiziği

DOGONLARDA, yıldız bilimine dair temel astrofizik gerçekler bulunmaktadır. En önemlilerinden bir tanesi Sirius Yıldız Sistemi ve Güneş Sistemi'mizin işleyişindeki önemli rolüdür. Dogonlar Sirius Sisitemi'nde üç ana yıldız olduğunu söylerler: Po Tolo, Sigi Tolo ve Emma Ya Tolo.



Po Tolo (Sirius B) yıldızların en yaşlısıdır ve anlamı “derin başlangıç”tır. Galaksinin merkezindeki kara deliğin (Po) ikizidir. Evrendeki her şeyin kaynağı ve Güneş Sistemi’mizin tohumu kabul edilir. En küçük fakat en ağır göksel nesnedir ve hızlı dönüşü sayesinde yaratılış özünü püskürtür. Özündeki partiküller “sonsuz küçüklükte”dir.

Griaule, *Suluk Tilki*’de şöyle devam eder:

“Po Tolo’nun hareketi bütün yıldızları kendi yerlerinde tutar, eğer hareketsiz olsaydı tüm yıldızların yeri bozulurdu. Po Tolo “yıldızların direği”dir, evrenin eksenidir...”

Gerçekten de modern astrofizik Sirius B’nin ömrünü doldurmuş yeşil bir cüce yıldız olduğunu ortaya koyar. Sirius B atmosferini çağlar öncesinde uzaya püskürtmüştür. İçi, hidrojen gazı plazmasından katı iyonize hidrojen kristaline dönüşmüştür. Bir zamanlar Güneş’in boyutundayken Yeryüzü’nün boyutuna küçülmüştür. Po’nun ikizi Po Tolo kara delik özellikleri gösteren bir yıldızdır. Cüce yıldızlar “karanlık yıldızlar”dır ve düşük parlaklıktadır (ışık saçmaz). Buna rağmen önemli miktarda UV radyasyonu yayar. Bu enerji nükleer-termal değil fakat pizo-elektriktir (çekim kuvveti basıncına bağlı iyonik enerji). Cüce yıldızların sıradan yıldızlardan milyarlarca kat güçlü elektromanyetik alanları vardır. Olağanüstü hızda döner ve partiküllerini binlerce ışık yılı hızında deveren ettirir.

Cüce yıldızlar çok ağırdır ve kütleleri uzayı ve zamanı önemli ölçüde büker. Bu sebeple cüce yıldızlar komşu yıldız ve gezegen sistemlerinin döngülerini

belirler. Hiç şüphesiz, kendi Güneş Sistemi’mizin döngü, yörünge ve rotasyonu Sirius B tarafından sağlanıyor.

Emma Ya Tol, Po’nun dişi ikizidir. Dogonlar ona, “Tahıl Tohumlarının Anası”, “Dişil Özün Koruyucusu” derler. Eski Mısır tanrıçası İsis’e karşılık gelir. Dogonlara göre, Emma Ya Tolo görünmez ve algılanamaz. O Büyük Gizem’dir, Amma’nın Ogo’nun ulaşamayacağı bir yere koyduğu, kadın ve anneliğin dişil prensibinin kutsal tohumudur. Modern astronomlar Sirius C’nin varlığını şimdiye kadar gözlemleyememişlerdir.

Dogonlara göre, Sigi Tolo Amma’nın rahminden çıkan en genç yıldızdır. Nommo Semi’nin kurban edilmesinin göksel kanıtıdır. Hadım edilen Nommo Semmi’nin yaşam gücü Sigi Tolo tarafından emilir. Sigi Tolo’nun yaşam gücü Po Tolo’ya geçerek gökleri ve Yeryüzü’nü düzenlemiştir. Bu yaşam gücü Ogo’nun plasentasına (Güneş’imiz ve Yeryüzü) akarak onu arıtır.

Gerçekten de, modern astrofizik Sigi Tolo’nun (Sirius A) genç, A tipi mavi yıldız olduğunu gösterir. “Hadım edilmesi” kendi hidrojenini yakmamasıdır. Kendi hidrojenini Sirius B’ye “feda etmekte”dir. Bir cüce ve bir sıradan yıldız ikilisinde cüce yıldızın kütle çekimi genellikle sıradan yıldızın hidrojen özünü kendine çeker ve sonrasında hızlı rotasyonu sayesinde uzaya püskürtür. Sirius A ve B arasındaki ilişki budur. Sirius A’nın hidrojen özü Sirius B’yi beslemektedir. Po Tolo, Sigi Tolo’nun hidrojen özünü alarak enerjisini Sirius ve kendi sistemimizi yenilemek için kullanır.

Sirius ve Göksel Sular

DOGONLAR, Sigi Tolo'nun hidrojen özünün (Nyama) Yeryüzü'nü arılaştırmak için "yağmur şeridi" gibi yağdığını söylerler. Başka bir deyişle, Sirius A'nın hidrojen özü;

- Sirius A'dan Sirius B'ye kütle çekimiyle akar,

- Sirius B'ye muazzam dönüş hızıyla püskürtülür,

- Sirius A'nın hidrojen özü uzaya savrulur. Sirius B'nin kütle çekimiyle, göklerle akar,

- Sirius B'nin kütle çekimi Sigi Tolo'nun nyamasını Güneş Sistemi'mize yönlendirir.

Dogonlara göre, Sirius Sistemi'nin iyonize hidrojeni Güneş ve Yeryüzü'nü arındırır. Bu, "Yeryüzü'nün Düzenleyicisi"dir. Dünyamızdaki Yeni Düzenin kurucusu Amma'dır, Ogo değil. Bu kutsal enerji Siyah Hayat Enerjisidir. Kütle çekimine bağlı elektrik ışığıdır (Sirius B'den Yeryüzü'ne akar). İnsanoğlunun alfa beyin dalgalarını etkiler. Yeryüzü bu akımla karşılaşacaktır; mesele bunun ne zaman olacağıdır.



Sirius Yıldız Sistemi ve Kova Takımyıldızı -göksel ekvatorun 15 derece altında- aynı düzlemedir. Yeryüzü Kova Burcu'na yaklaştıkça Sirius Yıldız Sistemi ile aynı hizaya gelecek ve Taba Tolo (ikiz plasentaların birleşmesi) gerçekleşecek. Sirius Yıldız Sistemi'nin Siyah Işığı gezegenimize çökecek.

Nommo'nun çocukları için, Manat (genç aslan kralları ve prensesini emziren büyük göğüslü aslan); Ogo'nun çocukları için, kötülüklerin kanlarını içerek zehirlenen Sekhmet'tir. Sekhmet tüm asi ruhlar yok edilene dek durmaz ve ölümün tadı onu çok

zayıflatar.

Gökler ve Yeryüzü ile uyumlu yaşayan insanlar için Manat'ın "gök suyu" onarılın zihin/beden/ ruh birlikteliğini besleyerek Kova Burcu için gereken dönüşümlerini sağlayacak. Amma'nın ilahi düzenine uyum gösteremeyenler için ise, kozmik radyasyon ahlaksızları ve günahkarları yakıp kavuracak. Kaçacak ve saklanacak hiçbir yer olmayacak. Göksel ateşin hükmü çok yakındadır! □

Kaynak: <http://www.africaspeaks.com/reasoning/index.php?topic=5612.0;wap2>



ÖYKÜ

Ayakkabı

ANTİK bir Hint masalı vardır, çok eski ama çok büyük bir öneme sahip bir öyküdür. Çok büyük ama aptal bir kral, sert zeminin ayağını acıttığını söyleyip tüm krallığın sığır derisiyle kaplanmasını emretmiş.

Ancak sarayın soytarısı bu fikre kahkahalarla gülmüş; o bilge bir adammış.

Demiş ki: "Kralın fikri en basitinden komik."

Kral çok kızmış ve soytarıya demiş ki: "Bana daha iyi bir seçenek göster yoksa öldürüleceksin."

Soytarı, "Efendim küçük bir sığır derisi parçasını kesip ayağınızı kaplayın" demiş.

Ve ayakkabılar bu şekilde doğmuş.

Bütün dünyayı sığır derisiyle kaplamaya gerek yok; sadece ayağını kaplamak tüm dünyayı kaplar.

Hint felsefesine göre Bilgelik başlangıcı budur. □

Kaynak: İnternette alınmıştır.

Sayılarda Kaybolmak

Athanasios Komianos

SON dakika haberi! Bu yıl (2017) Atina'da düzenlenen 60. Yıllık Parapsikoloji Konferansı (60th Annual Conference of Parapsychology) az önce başarıyla sonuçlandı. Katılımın çok yoğun olduğunu söyleyemem; dünyanın çeşitli ülkelerinden yaklaşık altmış kişi konferansı izledi. Atina'nın merkezindeki bir mekanda düzenlenmesine karşın Yunanlılar konferansa pek ilgi göstermediler.

Dört gün boyunca, beynim binlerce yeni sinaps üretme fırsatını yakalarken, zihnim de düzinelerce yeni soruyla dolma becerisini sergiledi.

Çoğunuzun da bildiği gibi parapsikoloji, ana-akım psikolojinin ele almakta başarısız olduğu uç konularla uğraşmakta. Dolayısıyla Roger D. Nelson, Edwin May, Etzel Cardena, John Palmer, Mario Varvoglis, Peter Mulacz ve diğer konukların sunumlarını izlerken telepati, uzaktan görme, telekinezi, ganzfeld deneyleri, küresel bilinç projesi ve yıldız-kapısı sistemleri dünyasında dolaştık. Bütün bu araştırma girişimleri aracılığıyla harikulade bir gezi yapmış olduk.

Sunumların pek çoğu küçük deneylerin istatistik analizine odaklanmıştı ve o çok ihtiyaç duyulan istatistik açıdan önemli rakamların nadiren elde edildiğini (ne yazık ki) vurgulamaktaydı. Tatmin edici olmayan pek çok sonuç almalarına karşın, Northampton Üniversitesinde etkileyici bir gayretle sürdürülen

incelemeler var. Geçmişte, Ayahuasca kullanıcılarının öznel deneyimlerini kaydetmek yoluyla yürütülen incelemeler hayli etkileyiciydi. Ayrıca, MDMA kullanıcılarının yanı sıra LSD ile yürütülen diğer inceleme sonuçları da. Epilepsi hastalarının ruhsal deneyimlerine dair bir araştırma yapılmaktayken, başka araştırmalar duyuşal yoksunluk ve ganzfeld deneylerine odaklanmış.

Şimdilerde yürütülen çok ilginç bir araştırma da tuzlu su dolu tanklarda çift kontrollü telepati deneyleri. Bu deneylerin sonuçlarını görmeyi merakla bekliyorum.

Sunum yapan konukların akademik unvanları pek etkileyiciydi; bazıları hala çalışan veya emekli olmuş üniversite profesörleri. Resmî açıdan, regresyon terapisine büyük bir kuşkuyla yaklaşmaktalar ama bir kenara çekilip daha özel sohbetler yaptığımızda daha nazik ve dinlemeye hevesliler.

Konferans sırasında öğrendiğim çok ilginç bir haber ise bağımsız araştırmacıların erişimine açık olarak bütün deneysel bulguların saklanacağı Psi Encyclopedia ve Psi Open Data Projesi oldu. Gerçekten de gelecek vaat eden bir proje.

Genel izlenimim, ana-akım bilimcilerin kullandığı titiz istatistiksel tekniklere takılı kalan parapsikologların, deneysel ortam nedeniyle sahici fenomenleri inceleme becerisini kaybettikleri oldu. Neyse, bütün girişimler hayli faydalı ve bütün girişimler, bütün bu verilerin psi'nin varlığının kanıtını ergeç netleştirecektir. Yaşamın ölümden sonar devam ettiği hipotezi eskisi gibi ölü" değil ama bu konferansa dahil edilmemesi büyük eksiklik. Katıldığım için mutluyum ve bir sonrakine de katılmayı istiyorum. □



Yaşam

M. Reşat Güner

YAŞAMINIZIN nasıl bir sanat eseri olduğunu hiç fark ettiniz mi? Orada bulunan her karakterin nasıl yerli yerinde rol aldığını, kişiler arasındaki bağlantıların mükemmel örgüsünü görebilme şansınız oldu mu?

Sanat eserleri yaşamın küçük ve basit bir kopyasıdır. Bir roman, bir tiyatro oyunu, bir öykü, bir senfoni, bir dans, bir tablo, bir heykel, bir film... Yaşamın sadece küçük bir kesitini yansıtır. Ve bize gerçekten güzel gelen, içimizde güzellik hissi uyandıran sanat eserleri yaşamın doğal örüntülerine en yakın olanlardır. Yani “güzel” sanat eserleri yaşamın içindeki arketipleri yansıtır.

Onlar güzelliklerini kaynaklandıkları ilkelerden alırlar. Ama ne kadar güzel olursa olsun tüm sanat eserleri, adına yaşam dediğimiz bu muhteşem yapının çok eksik ve basit bir simülasyonundan öteye gidemez. Ve eğer dinlemeyi bilerseniz yaşam size en güzel müziği çalar, izlemeyi bilerseniz en mükemmel filmi izletir, görmeyi bilerseniz en ahenkli tabloları gösterir...

Bunu fark ettiğiniz anda siz yaşamla bir bütün olduğunuzu; yaşamı dışarıdan izleyen, ondan kopuk bir parça değil, yaşamın dokusuyla beraber hareket eden, onunla beraber nefes alan, onunla beraber dans eden bir varlık olduğunuzu anlarsınız.

Ve işte o zaman sanat ve sanatçı bir bütün olmuş demektir. Ve dışınızdaki dünya artık içinizdedir; ayrılık, zıtlık, çatışma ve kavga yoktur.

Sadece mükemmel bir sanat eseri vardır: Yaşam...

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

- 01 AĞUSTOS Cehit ve Gayret Devrim DEMİRKAN
 08 AĞUSTOS Sirius Sistemi Alparslan SALT
 15 AĞUSTOS Hayatta Bir Anlam Bulmak Tülin ETYEMEZ SCHİMBERG
 22 AĞUSTOS İlahi Nizam ve Kâinattan Bilgiler Zümrüt ERKİN
 29 AĞUSTOS Masallar ve Arketiplerle Kahramanın Yolculuğu..... Hande AKSOY

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 •

Faks: (0212) 252 07 18 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- 01 AĞUSTOS Kendini Sevmenin Biçimleri Engin EMİR
 15 AĞUSTOS Anlamlar, İnançlar ve Gerçeklik Reşat GÜNER
 29 AĞUSTOS Şamanizm ve Yaşam Çemberi..... Oya TİMURDOĞAN

Yer : 1456 Sok. No: 92 Yaşar Apt. K: 4 D: 7-8 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17

e-posta irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

YAZ SICAKLARI DOLAYISI İLE ETKİNLİK YAPILMAYACAKTIR.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR.

GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bilyay Yayıncılık/Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

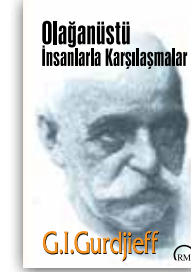
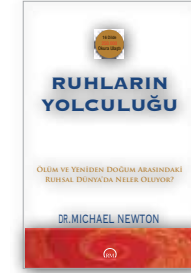
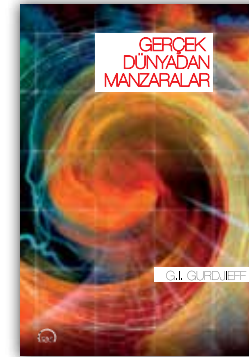
<i>300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:</i>	<i>Ruhların Kaderi:</i> Michael Newton 32 TL
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz 15 TL	<i>Ruhların Yolculuğu:</i> Michael Newton..... 30 TL
<i>300 Soruda Ölüm ve Ötesi:</i>	<i>Ruhsal Alemin Işığı:</i> Silver Birch 10 TL
Alparslan Salt..... 15 TL	<i>Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları:</i> A. Pauchard..... 6 TL
<i>Başka Yaşamlar, Başka Benlikler:</i>	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2:</i> Dr. K. Nowotny 11 TL
Roger Woolger 23 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3:</i> Dr. K. Nowotny 10 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler:</i> 9 TL	<i>Ruhsal Dünyaya Uyanış:</i>
<i>Dinlemenin Zen'i:</i> Rebecca Z. Shafir 19 TL	Sandra Ingerman / Hank Wesselman 30 TL
<i>Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri:</i> Zecharia Sitchin 22 TL	<i>Ruhun Güçleri:</i> Leon Denis 8 TL
<i>Edgar Cayce:</i> Thomas Sugrue 25 TL	<i>Rüyalar:</i> Sevda Yücesoy..... 15 TL
<i>Enneadlar:</i> Plotinos 16 TL	<i>Sevinç ve Güzellik Alemleri</i> •
<i>Eon:</i> Jean E. Charon 11 TL	<i>Kader Bilmecesi:</i> A. Pauchard 7 TL
<i>Fallar:</i> Walter B. Gibson–Litzka R. Gibson 9 TL	<i>Şamanik Yolun Çalışma Kitabı:</i> Leo Rutherford 24 TL
<i>Geleceğin Felaketleri:</i> Alparslan Salt..... 7,5 TL	<i>Tekrardoğuş 2. Cilt</i> 13 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar</i> 20 TL	<i>Tekrardoğuş 3. Cilt</i> 13 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur:</i> Leon Denis 8 TL	<i>Tekrardoğuşu Keşfetmek:</i> Hans TenDam 28 TL
<i>Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne</i>	<i>Türkiye'de 1958 Öncesi Alınan Ruhsal Tebliğler:</i>
<i>Psikolojik Yorumlar:</i> 1.Cilt, Maurice Nicoll 27 TL	Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt..... 24 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll..... 27 TL	<i>Umud Habercileri:</i> Paola Giovetti 12 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll..... 35 TL	<i>Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:</i>
4.Cilt, Maurice Nicoll..... 25 TL	John Willner 22 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll..... 25 TL	<i>Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları:</i> J. G. Bennett..... 8 TL
5'li set, Maurice Nicoll..... 125 TL	
<i>Günlük Sofroloji:</i> Jean Yves Pecollo 10 TL	
<i>Güzel Hayatı Yaratmak:</i> Beyaz Kartal 6 TL	
<i>Işığa Giden Dönüşüm Yolculuğu:</i> Kaia Nightingale 28 TL	
<i>Herkes İçin Ötelem Rehberi:</i> G.M. Roberts 13 TL	
<i>Hinduizm:</i> Swami Nikhilananda 15 TL	
<i>Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının</i>	
<i>Tenasüh İnançıyla İlişkisi:</i> Dr. A. İ. Yütk 8 TL	
<i>İçsel Gerçeklik:</i> Paul Brunton 10 TL	
<i>İki Dünya Arasında:</i> F. Wiedemann 14 TL	
<i>İlahi Nizam ve Kainat Terimler Sözlüğü:</i>	
Alparslan Salt/Cem Çobanlı..... 35 TL	
<i>İsa Keşmir'de mi Öldü?:</i> S. Obermeier..... 8 TL	
<i>Kader Sorunu:</i> Leon Denis..... 13 TL	
<i>Kutsal Tesirler:</i> J. G. Bennett..... 8,5 TL	
<i>Küresellik:</i> Cengiz Çevre..... 7 TL	
<i>Meta Ansiklopedi:</i> Alparslan Salt-Cem Çobanlı 40 TL	
<i>Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar</i> 20 TL	
<i>Ölüm Sonrası:</i> Colin Wilson 22 TL	
<i>Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:</i>	
Sir William Barrett 8 TL	

<i>Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)</i> 8 TL
<i>(Yurt dışı abone: Aylık)</i> 10 EURO
<i>(Yurt dışı abone: Yıllık)</i> 120 EURO
<i>(Yurt içi abone: Yıllık)</i> 100 TL
<i>(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)</i> 75 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19</i> 10 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34</i> 12 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35</i> 14 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37</i> 18 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38</i> 20 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39</i> 22 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40</i> 24 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41</i> 26 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42</i> 30 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43</i> 34 TL
<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44</i> 40 TL

Meta Yayınları

Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı:</i> Murry Hope 12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa:</i>
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl 15 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!:</i> Janet Cunningham,
Michael Ranucci 12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi:</i> J. V. Belle 11 TL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise 16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i>
Judith Stanton, Pat Rodegast 18,5 TL
<i>Exido:</i> Aysun Bitir 10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işımlar:</i> Wilton Kullmann 10 TL
<i>İçten Yaşamak:</i> Sri Aurobindo ve Anne 13 TL
<i>Kainatın Masalı:</i> Zeynep Zahal Camat 14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin:</i> William Bloom 13 TL
<i>Kıyamet Kitabı:</i> Zeynep Zahal Camat 10 TL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz 16 TL
<i>Mong:</i> Hendrick Vannek 10 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak:</i>
D. Zohar–Dr. I. Marshall 19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta 20 TL
<i>Şamanik Yolculuk:</i> Sandra Ingerman 20 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma:</i> W. Kullmann 11 TL



Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

İlâhî Nizam ve Kâinat'ın Yayınlanışının 4. Yıldönümü

6.
Baskısı



54 yıldır beklenen kitap

Bedri Ruhselman
tarafından düzenlenmiştir.

• Günümüz Türkçesiyle uyarlanmıştır. •

**TÜM BÜYÜK KİTAPÇILARDA ve
VAKFIMIZDA BULABİLİRSİNİZ**

www.facebook.com/Mtiad1950

www.facebook.com/thedivineorderandtheuniverse